Euroopan unionin
virallinen lehti

FI
L-sarja

2023/2605

23.11.2023

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2023/2605,

annettu 22 päivänä marraskuuta 2023,

lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuonnissa annetun täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2022/926 muuttamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 11 artiklan 3 kohdan mukaisen osittaisen välivaiheen tarkastelun jälkeen

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 8 päivänä kesäkuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 ([1]), jäljempänä 'polkumyynnin vastainen perusasetus', ja erityisesti sen 11 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

1.1 **Voimassa olevat toimenpiteet**

(1) Euroopan komissio, jäljempänä 'komissio', otti komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2016/388 ([2]), jäljempänä 'alkuperäinen asetus', käyttöön lopullisen polkumyyntitullin, joka koski Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuontia ([3]), jäljempänä 'alkuperäiset toimenpiteet'. Tutkimukseen, joka johti tämän polkumyyntitullin käyttöönottoon, viitataan jäljempänä ilmaisulla 'alkuperäinen polkumyyntitutkimus'.

(2) Täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2016/387 ([4]) komissio otti käyttöön lopullisen tasoitustullin saman Intiasta peräisin olevan tuotteen tuonnissa. Tutkimukseen, joka johti tämän tasoitustullin käyttöönottoon, viitataan jäljempänä ilmaisulla 'alkuperäinen tukien vastainen tutkimus'.

(3) Komissio piti toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen lopullisen polkumyyntitullin ja lopullisen tasoitustullin voimassa vielä viiden vuoden ajan komission täytäntöönpanoasetuksilla (EU) 2022/926 ([5]) ja (EU) 2022/927 ([6]).

(4) Alkuperäisessä asetuksessa Electrosteel Castings Ltd:n, jäljempänä 'ECL' tai 'pyynnön esittäjä', polkumyyntimarginaaliksi vahvistettiin 4,1 prosenttia. Erillisessä alkuperäisessä tukien vastaisessa tutkimuksessa, joka koski samasta asianomaisesta maasta peräisin olevaa samaa tuotetta, ECL:n tasoitustulliksi vahvistettiin 9 prosenttia, josta 6,04 prosenttia perustui viennistä riippuvaisiin tukiin.

([1]) EUVL L 176, 30.6.2016, s. 21.
([2]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/388, annettu 17 päivänä maaliskuuta 2016, lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuonnissa (EUVL L 73, 18.3.2016, s. 53).
([3]) Alkuperäistä asetusta muutettiin lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuonnissa annetun täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/388 muuttamisesta 11 päivänä elokuuta 2016 annetulla komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2016/1369 (EUVL L 217, 12.8.2016, s. 4).
([4]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/387, annettu 17 päivänä maaliskuuta 2016, lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuonnissa (EUVL L 73, 18.3.2016, s. 1).
([5]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2022/926, annettu 15 päivänä kesäkuuta 2022, lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuonnissa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen (EUVL L 161, 16.6.2022, s. 1).
([6]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2022/927, annettu 15 päivänä kesäkuuta 2022, lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuonnissa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1037 18 artiklan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen (EUVL L 161, 16.6.2022, s. 28).

(5) Komissio otti polkumyynnin vastaisen perusasetuksen ja komission asetuksen (EU) 2016/1037 ([7]), jäljempänä 'tukien vastainen perusasetus', mukaisesti huomioon, että kolme tutkituista tukijärjestelmistä oli vientitukia, jotka käytännössä alensivat vientihintoja ja siten korottivat polkumyyntimarginaalia vastaavasti.

(6) Tämän vuoksi komissio alensi polkumyyntimarginaalia niiden tukien verran, joiden todettiin alkuperäisessä tukien vastaisessa tutkimuksessa liittyvän viennistä riippuvaisiin järjestelmiin. Tämän menetelmän perusteella pyynnön esittäjän lopullinen polkumyyntitulli alennettiin 0 prosenttiin.

1.2 **Osittaista välivaiheen tarkastelua koskeva pyyntö**

(7) Komissio ilmoitti 22 päivänä syyskuuta 2022 *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistulla ilmoituksella ([8]) Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuontiin sovellettavia polkumyyntitoimenpiteitä koskevan osittaisen välivaiheen tarkastelun vireillepanosta, jäljempänä 'vireillepanoilmoitus', polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

(8) Tarkastelu rajoittui polkumyynnin tarkasteluun vientiä harjoittavan tuottajan ECL:n osalta, ja se pantiin vireille pyynnön esittäjän pyynnöstä. Pyynnön perusteena oli pyynnön esittäjän ja siihen etuyhteydessä olevan yrityksen Srikalahasthi Pipes Ltd:n, jäljempänä 'SPL', sulautuminen, josta yrityksen hallitus päätti lokakuussa 2020.

(9) ECL:n ja SPL:n sulautuminen johti tilanteeseen, jossa voimassa oleva polkumyynnin vastainen toimenpide ei todennäköisesti enää ollut polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti tarpeen tai riittävä vahinkoa aiheuttaneen polkumyynnin vastapainoksi. Tämä johtui siitä, että alkuperäisessä polkumyyntitutkimuksessa laskettu polkumyyntimarginaali ei sisältänyt SPL:n kotimarkkinamyyntiä. Lisäksi sulautumista koskevissa oikeudellisissa asiakirjoissa kaavailtiin synergioita, jotka mahdollisesti vaikuttaisivat pyynnön esittäjän kustannusrakenteeseen ja siten sen polkumyyntimarginaaliin.

(10) Komissio katsoi, että pyyntö sisälsi riittävästi näyttöä siitä, että olosuhteet, joiden perusteella voimassa olevat toimenpiteet otettiin käyttöön, ovat muuttuneet ja että muutokset ovat luonteeltaan pysyviä.

1.3 **Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso**

(11) Polkumyynnin tasoa koskenut tutkimus kattoi 1 päivän huhtikuuta 2021 ja 31 päivän maaliskuuta 2022 välisen ajan, jäljempänä 'tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso'.

1.4 **Asianomaiset osapuolet, kyselylomake ja tarkastuskäynti**

(12) Komissio ilmoitti virallisesti osittaisesta välivaiheen tarkastelusta pyynnön esittäjälle, viejämaan viranomaisille, muille tiedossa oleville vientiä harjoittaville tuottajille ja unionin tuotannonalalle. Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää tulla kuulluiksi vireillepanoilmoituksessa asetetussa määräajassa. Yksi unionin tuottaja, Saint-Gobain PAM Canalisations, jäljempänä 'SG PAM', esitti huomautuksia vireillepanon yhteydessä (ks. 1.8 jakso).

(13) Saadakseen tutkimuksensa kannalta tarpeelliset tiedot komissio lähetti kyselylomakkeen pyynnön esittäjälle, joka vastasi asetetussa määräajassa. Komissio hankki ja tarkasti kaikki tiedot, jotka se katsoi polkumyynnin tason määrittämisen kannalta tarpeellisiksi. Polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 16 artiklan mukaisesti komissio teki tarkastuskäynnin pyynnön esittäjän toimitiloihin. Komissio järjesti myös videoneuvotteluja etuyhteydessä olevien yritysten kanssa niiden toimittamien tietojen tarkistamiseksi.

([7]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1037, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta (EUVL L 176, 30.6.2016, s. 55).

([8]) EUVL C 363, 22.9.2022, s. 9.

1.5 **Käytettävissä olevat tiedot**

(14) Komissio ilmoitti pyynnön esittäjälle 10 päivänä heinäkuuta 2023 päivätyllä kirjeellä, jäljempänä ’18 artiklan mukainen kirje’, epäilevänsä yrityksen tietojen luotettavuutta. Se täsmensi kirjeessä, miksi se katsoi ECL:n mahdollisesti toimittaneen vääriä tai harhaanjohtavia tietoja. Komissio myös ilmoitti pyynnön esittäjälle, että se voi soveltaa polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 18 artiklaa, ja selosti 18 artiklan soveltamisen seurauksia.

(15) Intian viranomaiset, ECL ja SG PAM toimittivat 24 päivänä heinäkuuta 2023 päivätyillä kirjeillä huomautuksia 18 artiklan mukaisesta kirjeestä sekä päätelmistä.

(16) Komissio sai huomautuksia myös yrityksiltä Valdro, Fusion Pipeline Products Limited, jäljempänä ’Fusion Pipelines Products’, CO.ME.CAR SRL, Deschacht, Idrovit SRL, Vodoskok d.d. ja WAPPtech Ltd., jotka ovat ECL:n valmistamien pallografiittirautaputkien unionin markkinoilla toimivia eurooppalaisia jakelijoita.

(17) ECL:n pyynnöstä järjestettiin kuuleminen 26 päivänä heinäkuuta 2023.

1.6 **Ilmoittaminen osapuolille**

(18) Komissio ilmoitti 24 päivänä elokuuta 2023 kaikille asianomaisille osapuolille ne olennaiset tosiasiat ja huomiot, joiden perusteella se aikoi ehdottaa ECL:ään sovellettavan tullin muuttamista. Asianomaisille osapuolille annettiin mahdollisuus esittää huomautuksia viimeistään 6 päivänä syyskuuta 2023 ja pyytää kuulemista komission ja/tai kauppaan liittyvissä menettelyissä kuulemisesta vastaavan neuvonantajan kanssa.

(19) Komissio sai huomautuksia Intian viranomaisilta, SG PAM:ltä, ECL:ltä sekä seuraavilta eurooppalaisilta yrityksiltä: Deschacht, IBECO AB, VAPPtech Environrnental Ltd, jäljempänä ’VAPPtech’, ja Vodoskok.

(20) Intian viranomaisille järjestettiin niiden pyynnöstä kuuleminen komission yksiköiden kanssa 4 päivänä syyskuuta 2023. Myös ECL:n ja komission yksiköiden välillä järjestettiin ECL:n pyynnöstä kuuleminen 6 päivänä syyskuuta 2023. Komissio tarkasteli kaikkien asianomaisten osapuolten esittämiä huomautuksia.

(21) Komissio ilmoitti 3 päivänä lokakuuta 2023 uudelleen päätelmistään, jotka koskivat käytettävissä olevien tietojen käyttöä (ks. 3.6 jakso jäljempänä), ja kehotti asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksia. Asianomaisille osapuolille annettiin mahdollisuus esittää huomautuksia viimeistään 6 päivänä lokakuuta 2023. Huomautuksia saatiin Intian viranomaisilta, ECL:ltä ja SG PAM:ltä. Komissio tarkasteli kaikkien asianomaisten osapuolten esittämiä huomautuksia.

(22) Komissio ilmoitti 16 päivänä lokakuuta uudelleen normaaliarvoa koskevista päätelmistään ja kehotti asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksia. Asianomaisille osapuolille annettiin mahdollisuus esittää huomautuksia viimeistään 17 päivänä lokakuuta 2023. Huomautuksia saatiin Intian viranomaisilta ja ECL:ltä. Komissio tarkasteli kaikkien asianomaisten osapuolten esittämiä huomautuksia.

1.7 **Tarkastelupyynnön peruuttaminen**

(23) ECL ilmoitti komissiolle 28 päivänä elokuuta 2023 päivätyllä kirjeellä haluavansa peruuttaa osittaista välivaiheen tarkastelua koskevan pyyntönsä. ECL toisti väitteet, jotka se oli esittänyt yleiset päätelmät sisältävää asiakirjaa koskevissa huomautuksissaan, ja pyysi niihin vedoten tutkimuksen päättämistä.

(24) ECL viittasi havaintoihin, jotka komissio oli kyseisessä asiakirjassa esittänyt käytettävissä olevien tietojen käytöstä. Se katsoi toimittaneensa komissiolle merkittävää näyttöä tietojensa paikkansapitävyydestä ja erityisesti kunkin putkityypin sisältämän metallin painosta tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson osalta ja totesi, että se ei voinut toimittaa enempää näyttöä, koska putket oli jo myyty. ECL väitti myös, että (putkien sisältämän metallin painoa koskevat) tiedot kirjattiin samalla tavalla kaikkialle yrityksen kirjanpitoon sekä sen SAP-järjestelmään ([9]). Yritys sitoutui toteuttamaan jatkossa tarvittavat toimenpiteet, jotta jokaisen valmistetun putken sisältämän metallin paino tarkastetaan ja kirjataan asianmukaisesti. Tästä syystä ECL katsoi, että tarkastelu oli perusteeton ja se olisi päätettävä.

([9]) Pyynnön esittäjän käyttämä kirjanpitojärjestelmä.

(25) Komissio viittasi jäljempänä 3.2 jaksossa esitettyihin päätelmiin siitä, miksi se katsoi, että tiedot oli ilmoitettu väärin, sekä pani merkille ECL:n sitoumuksen kirjata putkien paino tulevaisuudessa. Samalla se kuitenkin katsoi, ettei tällainen sitoumus ole riittävä peruste päättää käsillä olevaa tarkastelua, sillä se ei vaikuta tarkasteltavana oleviin havaintoihin, jotka koskevat mennyttä ajanjaksoa.

(26) Lisäksi ECL väitti, että jos komissio ottaisi käyttöön 12,9 prosentin jäännöstullin (yritykseen jo sovellettavan 9 prosentin tasoitustullin lisäksi), kuten yleiset päätelmät sisältävässä asiakirjassa todetaan, ECL ei voisi jatkaa tarkasteltavana olevan tuotteen myyntiä unionin markkinoilla ja sen olisi lakkautettava tytäryhtiönsä/toimipaikkansa Ranskassa, Espanjassa, Italiassa ja Saksassa. Tämän seurauksena suoraan ECL:n palveluksessa olevat noin 60 henkilöä menettäisivät työpaikkansa.

(27) ECL myös viittasi useiden Italiassa, Ranskassa, Belgiassa, Irlannissa ja Kroatiassa toimivien riippumattomien jakelijoiden esittämiin huomautuksiin ja väitti, että unionin markkinoilla on vakava kilpailuongelma. ECL väitti, että jos se ei pystyisi toimittamaan tuotetta näille yrityksille, suurin osa niistä joutuisi lopettamaan toimintansa, mikä johtaisi tuhansien suorien ja välillisten työpaikkojen menettämiseen jäsenvaltioissa eri puolilla unionia. ECL:n mukaan taloudellinen tappio eri jäsenvaltioissa olisi tällöin vielä suurempi. ECL myös katsoi, että sen poistuminen unionin markkinoilta vain vahvistaisi SG PAM:n lähes monopolinomaista asemaa näillä markkinoilla, mikä olisi vastoin laajempaa unionin etua.

1.7.1 *Jakelijoiden huomautukset*

(28) Yritykset CO.ME.CAR S.r.l., Deschacht, Vodoskok d.d. ja WAPPtech pyysivät komissiota päättämään tarkastelun. Yritykset painottivat, että ECL:ää tarvitaan unionin markkinoilla, viitaten SG PAM:n lähes monopolinomaiseen asemaan sekä sen käyttäytymiseen, jota ne kuvailivat kilpailunvastaiseksi.

(29) Kaikki nämä yritykset totesivat myös, että jos ECL poistuisi unionin markkinoilta, sillä olisi merkittävä taloudellinen vaikutus niiden toimintaan ja pallografiittirautaputkien markkinoihin unionissa. Deschacht esimerkiksi mainitsi, että se supistaisi merkittävästi pallografiittirautaputkien tarjontaa Belgiassa, mikä olisi haitallista pallografiittirautaputki-teollisuudelle. WAPPtech mainitsi, että merkittävä osa sen vuotuisesta liikevaihdosta on peräisin ECL:n valmistamien pallografiittirautaputkien Euroopan myynnistä, mikä takaa yrityksen taloudellisen vakauden. Vodoskok mainitsi, että sen mielestä ehdotettujen toimenpiteiden käyttöönotolla olisi merkittäviä taloudellisia vaikutuksia ja että se vaikuttaisi toimitusketjuun ja aiheuttaisi työpaikkojen menetyksiä.

1.7.2 *SG PAM:n huomautukset*

(30) SG PAM ilmoitti vastustavansa tutkimuksen päättämistä sen perusteella, että ECL peruutti tarkastelupyyntönsä. SG PAM:n mielestä tutkimuksen päättäminen olisi vastoin unionin etua, erityisesti kun otetaan huomioon ECL:n halpatuonnin lisääntyminen unionin markkinoilla. Se viittasi komission alkuperäisessä tutkimuksessa ja edellisessä toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelussa esittämiin päätelmiin unionin tuotannonalalle aiheutuneesta vahingosta.

(31) Lisäksi SG PAM muistutti, että tarkastelu käynnistettiin ECL:n pyynnöstä ja että se rajoittuu ECL:n polkumyyntimarginaalin uudelleenarviointiin, eli komissio ei voisi arvioida uudelleen unionin etua.

(32) Lisäksi SG PAM väitti, ettei mikään viitannut siihen, että ECL:n olisi poistuttava unionin markkinoilta, jos sen tullien taso nousisi. Se muistutti, että polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden tarkoituksena ei ole estää tuontia vaan varmistaa, että tuonnin hinta on oikeudenmukainen. SG PAM katsoi, etteivät väitteet sen kilpailunvastaisesta toiminnasta olleet perusteltuja ja että niillä pyrittiin vain vahingoittamaan sen mainetta. Lisäksi SG PAM:n mukaan käytettävissä on myös vaihtoehtoisia hankintalähteitä, kuten muut eurooppalaiset tuottajat Duktus-VonRoll ja TRM sekä tuonti Turkista, Arabiemiirikunnista, Kiinasta ja Iranista ja intialaiselta Jindalilta.

(33) SG PAM väitti lisäksi, että pallografiittirautaputkien markkinoilla on käytössä eri materiaaleja, minkä ansiosta pallografiittirautaputket voidaan korvata sopivilla muuntyyppisillä putkilla. Se viittasi päätelmiin, joita kansalliset viranomaiset ja komissio ovat esittäneet näiden markkinoiden kilpailutilannetta koskevien erilaisten analyysien yhteydessä. Lisäksi SG PAM huomautti, että ECL:llä on merkittävä markkinaosuus joissakin jäsenvaltioissa – kyseisen yrityksen omien väitteiden mukaan sillä on Ranskassa 30 prosentin ja Espanjassa 50 prosentin markkinaosuus. Näin ollen ECL:llä on sen mielestä huomattava markkinavoima.

(34) SG PAM viittasi eri jakelijoiden esittämiin huomautuksiin. Sen mukaan veden kuljettamiseen tarkoitetut pallografiittirautaputket muodostavat vain pienen osan – keskimäärin 3–10 prosenttia ja enintään 20 prosenttia – jakelijoiden liiketoiminnasta. Näin ollen SG PAM katsoo, että vaikka nämä jakelijat eivät pystyisi hankkimaan tuotetta ECL:ltä, vaikutukset eivät silti olisi niille tuhoisia. Lisäksi SG PAM totesi, ettei ollut viitteitä siitä, että kyseisten jakelijoiden tilanne edustaisi koko pallografiittirautaputkien markkinoita.

(35) SG PAM myös katsoi päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että sen mielestä ECL:n tulevaisuutta koskevat sitoumukset eivät vaikuta tämän tutkimuksen päätelmiin ja että tutkimuksen päättäminen olisi vastoin hyvän hallinnon periaatetta, koska tutkimukseen on käytetty yli vuosi aikaa ja siihen on sisältynyt niin paikan päällä tehtyjä kuin etätarkastuksia. SG PAM:n mielestä tutkimusta ei voi päättää senkään takia, että komissio totesi ECL:n toimittaneen vääriä ja harhaanjohtavia tietoja.

1.7.3 *Komission arviointi peruutuspyynnöstä*

(36) Aluksi komissio toteaa, että polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 9 artiklan 1 kohdassa, jossa käsitellään valituksen peruuttamista, käytetään verbiä ”voida”, eli komissiolla ei ole velvollisuutta päättää menettelyä vaan se *voi* tehdä niin, paitsi jos päättäminen ei ole unionin edun mukaista. Toisin sanoen silloin, kun komissio harkitsee menettelyn päättämistä, sillä on vain velvollisuus tutkia, olisiko päättäminen vastoin unionin etua. Tässä tapauksessa komissio katsoo, että tutkimuksen päättämiseen ei ole syitä.

(37) Komissio muistutti, että tarkastelu pantiin vireille sen perusteella, että ECL sulautui siihen etuyhteydessä olevaan yritykseen. Kuten jäljempänä 3.1 jaksossa kuvataan, sulautumisen myötä olosuhteet muuttuivat pysyvästi, mikä polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti edellyttää alkuperäisessä tutkimuksessa vahvistetun polkumyyntimarginaalin uudelleenlaskemista.

(38) Lisäksi komissio pitää tarpeellisena määrittää asianmukainen polkumyyntimarginaali, erityisesti tällaisessa tilanteessa, jossa on annettu harhaanjohtavia tietoja, sillä kauppaa vääristävät vaikutukset on poistettava ja on palautettava tehokas kilpailu.

(39) Näin ollen komissio päätteli, että tarkastelun päättäminen ja siten tässä tutkimuksessa tehtyjen havaintojen huomiotta jättäminen ei ole tässä tapauksessa asianmukaista, ja se päätti jatkaa tutkimusta.

1.8 **Vireillepanon yhteydessä esitetyt huomautukset**

(40) Vireillepanon jälkeen unionin tuottaja SG PAM väitti, että ECL:n epäoikeudenmukaiset käytännöt ja lisääntynyt polkumyynti olivat vaikuttaneet siihen kielteisesti kymmenen viime vuoden ajan.

(41) SG PAM väitti myös, että pyyntö ei sisältänyt mitään tietoja, jotka olisivat tukeneet väitettä polkumyynnin vähenemisestä, tai tietoja sulautuman ja polkumyynnin tason muuttumisen välisestä yhteydestä. Se väitti, että ECL:n ja SPL:n suhde otettiin jo huomioon alkuperäisessä tutkimuksessa ja että ECL:n polkumyyntimarginaalin määrittämiseen käytettiin molempien näiden yritysten lukuja. Lisäksi SG PAM oli sitä mieltä, että tarkastelun myötä polkumyyntimarginaali mitä todennäköisimmin kasvaisi.

(42) Vastauksena tähän ECL väitti, etteivät SG PAM:n väitteet perustuneet tosiseikkoihin. ECL:n mukaan SG PAM:n markkinaosuus kasvoi alkuperäisen tutkimuksen jälkeen, kun taas ECL:n kokonaismyyntimäärä unionin markkinoilla supistui. ECL väitti myös, että samaan aikaan sen myyntihinnat nousivat sen unioniin suuntautuvaan vientiin sovellettavien toimenpiteiden tasoa korkeammiksi. ECL:n mielestä SG PAM:n taloudellinen tulos, uudet investoinnit ja myynnin kasvu osoittavat yrityksen tekevän erinomaista tulosta.

(43) Lisäksi ECL huomautti, että SG PAM:n pyytämä edellinen ECL:ää koskeva välivaiheen tarkastelu päätettiin SG PAM:n peruutettua pyyntönsä. ECL:n mukaan tämä tarkoitti sitä, että SG PAM katsoi ECL:n polkumyynnin vähentyneen. ECL:n mielestä SG PAM hyötyi tarkastelun kohteena olevan tuotteen intialaisille vientiä harjoittaville tuottajille asetetuista, kohtuuttoman korkeista polkumyynti- ja tasoitustoimenpiteistä. ECL väitti myös, että päätös käsillä olevan välivaiheen tarkastelun vireillepanosta ei perustunut kyseisten tuottajien omaan vaan komission arvioon, jonka mukaan sulautuma vaikutti yrityksen kustannusrakenteeseen.

(44) Näiden väitteiden osalta komissio totesi, että tarkastelun tarkoituksena oli määrittää ECL:n polkumyynnin uusi taso olosuhteiden muututtua. Se myös selvensi, ettei alkuperäisissä polkumyyntilaskelmissa käytetty etuyhteydessä olevan yrityksen SPL tietoja. Se, että SPL:n tietoja ei käytetty alkuperäisessä polkumyyntitutkimuksessa, ei myöskään ollut ainoa tarkastelun vireillepanon yhteydessä huomioon otettu tekijä. Komission mukaan huomioon otettiin myös se, että sulautuma johti synergioihin, jotka pienensivät tiettyjä yrityksen toimintaan ja kustannuksiin vaikuttavia kuluja. Näin ollen tarkastelu oli perusteltu ja väite hylättiin.

(45) SG PAM väitti myös, että pyyntö ei täyttänyt ei-luottamuksellisten tietojen käsittelyä koskevia vaatimuksia ja että pyynnön esittäjä ei toimittanut riittävän yksityiskohtaisia ei-luottamuksellisia yhteenvetoja, jotta luottamuksellisina toimitettujen tietojen sisältö olisi voitu ymmärtää kohtuullisesti, polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 19 artiklan vaatimusten mukaisesti.

(46) Komissio totesi, että mikään osa pyynnöstä ei ollut luottamuksellinen. Lisäksi se huomautti, ettei SG PAM täsmentänyt konkreettisesti, mitkä tiedot avoimesta asiakirja-aineistosta sen mielestä puuttuivat. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(47) SG PAM väitti myös, että komission olisi pidennettävä tutkimusajanjaksoa olosuhteiden väitetyn muutoksen huomioon ottamiseksi. ECL:n sulautuminen siihen etuyhteydessä olevaan yritykseen SPL tuli voimaan 1 päivänä tammikuuta 2022. Komissio kuitenkin valitsi tarkastelua koskevaksi tutkimusajanjaksoksi 1 päivän huhtikuuta 2021 ja 31 päivän maaliskuuta 2022 välisen ajanjakson, jotta se vastaisi Intiassa tilikautena perinteisesti käytettyä ajanjaksoa. SG PAM:n mukaan tämä tarkoitti, että kolme neljäsosaa tarkastelua koskevasta tutkimusajanjaksosta (huhtikuu 2021 – joulukuu 2021) ajoittui olosuhteiden väitettyä muutosta edeltäneeseen aikaan eivätkä edellisten kolmen vuosineljänneksen tiedot olleet edustavia sulautumisesta johtuvien mahdollisten muutosten suhteen.

(48) Tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson epäasianmukaisuutta koskevan väitteen osalta komissio selvensi, että sulautuman todettiin tulleen toiminnan, hallinnon ja kirjanpidon osalta voimaan takautuvasti ([10]) 1 päivänä lokakuuta 2020. Näin ollen komissio pystyi arvioimaan sulautuman vaikutusta koko tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson ajalta. Tämän vuoksi väite hylättiin.

(49) SG PAM:n mukaan komission olisi myös pitänyt ottaa selvää Intiassa ja unionissa myytävien putkien ominaisuuksien eroista. Yrityksen mukaan nämä erot liittyivät pääasiassa paine- ja paksuusluokkiin, painoon, pituuteen ja pinnoitteeseen. Lisäksi SG PAM huomautti, että ECL myy raskaampia putkia ja että samoilla putkilla voi olla Intiassa eri käyttötarkoitus kuin unionissa. SG PAM mainitsi esimerkkinä K9-luokkaan ([11]) kuuluvan putken, jota sen mukaan käytetään Intiassa yleisesti vesiputkena, kun taas unionissa tähän tarkoitukseen käytetään K7-luokan putkia. SG PAM:n mukaan näiden erojen huomioon ottamiseksi voi olla tarpeen tehdä oikaisuja, jotta Intian kotimarkkinoilla ja unionin markkinoilla myytävien tuotteiden vertailu on tasapuolinen. ECL oli eri mieltä, ja se toimitti yksityiskohtaisia tietoja tuotteidensa teknisistä ominaisuuksista ja väitetyistä eroista.

(50) Komission käytäntönä on laskea polkumyyntimarginaali vertaamalla tuotelajin normaaliarvoa samankaltaisen tuotelajin vientihintaan. Näin ollen SG PAM:n esille tuomat erot otettiin huomioon, sillä eri paineluokkiin kuuluvat tuotteet katsottiin eri tuotelajeiksi. Komissio katsoi, että SG PAM:n huolenaiheet otettiin kaikilta osin huomioon.

([10]) Ks. ECL:n vuosikertomus tilivuodelta 2020/2021, s. 271, huomautus 61.

([11]) ”K” tarkoittaa paineluokkaa, joka määräytyy tarkastelun kohteena olevaan tuotteeseen sovellettavien Intian sisäisten standardien mukaan. Mitä suurempi luku on, sitä korkeamman paineen putki kestää.

(51) SG PAM väitti myös, että ECL-konsernin uusi organisaatiorakenne luo merkittäviä mahdollisuuksia ristiinkompensointiin, muuhun kuin markkina-arvoon tapahtuvaan sisäiseen myyntiin, ilmoittamatta jätettäviin palveluihin ja/tai muihin sellaisiin käytäntöihin, jotka voivat vaikuttaa merkittävästi kustannusten arviointiin ja yrityksen kotimarkkinamyynnin ja EU:n myynnin vertailuun. Sen vuoksi komission olisi SG PAM:n mielestä noudatettava erityistä huolellisuutta etuyhteydessä olevien yhteisöjen välisiä liiketoimia arvioidessaan. SG PAM toimitti tätä varten tiivistetyn kuvauksen ECL Groupin yritysrakenteesta sekä tekijöitä, jotka komission olisi sen mielestä otettava huomioon polkumyyntilaskelmissa. SG PAM viittasi ECL:n erään Haldiassa sijaitsevan tehtaan tuottaman koksin toimittamiseen sekä Australiasta tapahtuvaan hiilen tuontiin, johon saattoi osallistua joitakin ECL:ään etuyhteydessä olevia osapuolia. SG PAM:n mukaan samat huomautukset pätevät myös unionin markkinoihin, joilla ECL myy tuotteita useiden etuyhteydessä olevien osapuolten kautta. SG PAM viittasi kahden etuyhteydessä olevan osapuolen, Electrosteel Trading S.A:n ja Electrosteel Europe S.A:n vuosikertomuksissa mainittuihin alennuksiin sekä vuoden lopussa myönnettäviin bonuksiin, nollahinnoilla tapahtuvaan myyntiin ja muihin markkinakäytäntöihin. Lisäksi SG PAM nosti esille ECL:n konserniyhteisöjen tilinpäätöksissä mainittuja, ECL:n sekä Electrosteel Algeria SPA:n, Electrosteel Castings Gulf FZE:n (Arabiemiirikunnat), Electrosteel Bahrain Holding WLL:n (Bahrain) ja Electrosteel Doha for Trading LLC:n (Qatar) välillä mahdollisesti toteutettuja liiketoimia, jotka komission olisi tutkittava selvittääkseen, ovatko nämä yhteisöt osallistuneet tarkasteltavana olevan tuotteen myyntiin unionin markkinoilla.

(52) Komissio otti nämä tekijät huomioon arvioinnissaan sekä tarkasteli konsernin rakennetta ja etuyhteydessä olevien osapuolten organisaatiota siltä osin kuin tämä suhde oli ECL:n uuden polkumyyntimarginaalin määrittämisen kannalta merkityksellinen. Komissio otti tässä yhteydessä huomioon, että tarkastelun kohteena olevaa tuotetta myytiin unionin markkinoilla etuyhteydessä olevien osapuolten kautta.

(53) SG PAM väitti, että koska rautamalmin markkinat Intiassa olivat vääristyneet ja nämä vääristymät vahvistettiin alkuperäisessä asetuksessa, jossa intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien osalta otettiin käyttöön tasoitustulli, komission olisi laskennallista normaaliarvoa määrittäessään oikaistava kustannuksia polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan perusteella.

(54) Unionin tuotannonala esitti saman väitteen alkuperäisessä tutkimuksessa. Komissio katsoi tuolloin, että vääristymää tutkittiin ja se otettiin huomioon erillisessä tukien vastaisessa tutkimuksessa eikä sitä ollut tarpeen käsitellä uudelleen, koska tällöin tuen vaikutukset otettaisiin huomioon kahteen kertaan. Komissio piti kiinni tästä näkemyksestä.

2. TARKASTELUN KOHTEENA OLEVA TUOTE, TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

2.1 **Tarkastelun kohteena oleva tuote**

(55) Tämän tarkastelun kohteena ovat pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistetut putket, jäljempänä ’pallografiittirautaputket’ tai ’tarkastelun kohteena oleva tuote’, lukuun ottamatta pallografiittirautaputkia, joissa ei ole sisä- ja ulkopinnoitetta, jäljempänä ’pinnoittamattomat putket’.

2.2 **Tarkasteltavana oleva tuote**

(56) Tässä tutkimuksessa tarkasteltavana oleva tuote on Intiasta peräisin oleva tarkastelun kohteena oleva tuote, joka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin ex 7303 00 10 ja ex 7303 00 90 (Taric-koodit 7303 00 10 10 ja 7303 00 90 10). Nämä CN- ja Taric-koodit annetaan ainoastaan ohjeellisina rajoittamatta mahdollisuutta muuttaa tariffiluokittelua myöhemmin.

2.3 **Samankaltainen tuote**

(57) Kuten alkuperäisessä tutkimuksessa todettiin, tässä välivaiheen tarkastelua koskevassa tutkimuksessa vahvistui, että seuraavilla tuotteilla on samat fyysiset, kemialliset ja tekniset perusominaisuudet ja peruskäyttötarkoitukset:

— unioniin viety tarkasteltavana oleva tuote;

— Intian kotimarkkinoilla tuotettu ja myyty tarkastelun kohteena oleva tuote, sekä

— unionin tuotannonalan unionissa tuottama ja myymä tarkastelun kohteena oleva tuote.

(58) Tämän vuoksi näiden tuotteiden katsotaan olevan polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja samankaltaisia tuotteita.

3. HAVAINNOT

(59) Komissio tarkasteli polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ovatko nykyisen polkumyyntimarginaalin määrittämiseen vaikuttaneet olosuhteet muuttuneet ja ovatko tällaiset muutokset luonteeltaan pysyviä.

3.1 **Olosuhteiden merkittävä muuttuminen ja muutoksen pysyvä luonne**

(60) Tutkimuksessa vahvistettiin, että asiaankuuluvien Intian viranomaisten hyväksyttyä SPL:n ja ECL:n sulautumissuunnitelman 31 päivänä joulukuuta 2021 SPL sulautui virallisesti ECL:ään. SPL:n sulauduttua ECL:ään nämä kaksi yritystä ovat toimineet yhtenä yksikkönä 1 päivästä tammikuuta 2022 lähtien. Samana päivämääränä SPL lakkasi olemasta. ECL:n ja SPL:n osakkeet yhdistettiin ja jaettiin 20 päivänä tammikuuta 2022, ja jakamisprosessi saatiin päätökseen huhtikuussa 2022. Sulautuminen tuli kuitenkin voimaan takautuvasti 1 päivänä lokakuuta 2020, kuten johdanto-osan 48 kappaleessa selitetään.

(61) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, että perusta, jonka pohjalta voimassa olevat toimenpiteet otettiin käyttöön, oli muuttunut polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja että näiden muutosten vuoksi pyynnön esittäjän polkumyyntimarginaalia oli aiheellista tarkastella uudelleen.

(62) ECL väitti päätelmien ilmoittamisen jälkeen, ettei komissio arvioinut sulautuman myötä aikaansaatuja synergioita ja että tutkimus olisi sen vuoksi päätettävä.

(63) Komissio oli eri mieltä tästä oletuksesta, koska kuten 1.7 jaksossa mainitaan ja kuten asianomaisille osapuolille ilmoitettiin, se oli päätellyt, että sulautuma johti synergioihin, jotka pienensivät tiettyjä yrityksen toimintaan ja kustannuksiin vaikuttavia kuluja. Myös 24 päivänä elokuuta 2023 päivätyn yleiset päätelmät sisältävän asiakirjan 113 kohdassa toistettiin, että osittainen välivaiheen tarkastelu oli tarpeen.

(64) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen Intian viranomaiset toistivat ECL:n perustelut ja väittivät, ettei välivaiheen tarkastelu ollut tarpeen. Intian viranomaiset myönsivät, että osittaisen välivaiheen tarkastelun suorittaminen on ollut johdonmukaisesti komission käytäntönä sulautumien tapauksessa, mutta katsoivat, että ECL:n tapaus poikkeaa muista tapauksista, koska alkuperäinen tutkimus kattoi sekä ECL:n että SPL:n ja koska oli komission päätös olla käyttämättä SPL:n tietoja alkuperäisessä polkumyyntitutkimuksessa. Sen vuoksi yrityksiä ei ollut Intian viranomaisten mielestä tarpeen tutkia uudelleen. Lisäksi Intian viranomaiset katsoivat, että komissio itse pyysi virallisesti ECL:ää esittämään välivaiheen tarkastelua koskevan pyynnön.

(65) Komission oli siinä tapauksessa, että ECL:n tietoja ei hylätty, käytettävä sulautuman tuloksena syntyneen yrityksen kustannusten määrittämisessä sulautuneiden yritysten konsolidoituja kustannuksia sekä konsolidoituja yleis-, hallinto- ja myyntikustannuksia.

(66) Lisäksi komissio katsoi, että se, oliko ECL esittänyt pyynnön omasta aloitteestaan vai oliko komissio kehottanut sitä tekemään niin, ei ollut merkityksellistä, koska komissio totesi 11 artiklan 3 kohdan perusteella, että sulautuman seurauksena tapahtunut olosuhteiden pysyvä muutos edellytti uuden polkumyyntimarginaalin vahvistamista (ks. 3.1 jakso). Näin ollen komissio hylkäsi väitteen.

(67) Intian viranomaiset väittivät myös, että sekä tasoitus- että polkumyyntitoimenpiteiden osalta esitettiin välivaiheen tarkastelua koskeva pyyntö ja että on epäoikeudenmukaista, että komissio teki ainoastaan polkumyynnin vastaisen tarkastelun, koska tietyt tukijärjestelmät eivät ole enää käytössä.

(68) Komissio muistutti, että ECL esitti ainoastaan polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden tarkastelua koskevan pyynnön. Väite oli siis perusteeton.

3.2 **Yhteistyö ja käytettävissä olevien tietojen käyttö**

(69) Alkuperäisessä tutkimuksessa ECL:n (ja muiden yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien) polkumyyntimarginaali määritettiin tarkasteltavana olevan tuotteen nettopainon (metallin nettopainon) perusteella. Polkumyyntimarginaalia ei siis määritetty putken kokonaispainon vaan ilman sementtivuorausta ilmaistun painon perusteella. Vastaavasti ECL antoi vastauksensa polkumyyntiä koskevaan kyselylomakkeeseen ainoastaan metallin nettopainon perusteella.

3.2.1 *Ilmoitetun metallin nettopainon merkitys polkumyyntimarginaalin kannalta*

(70) Tarkastelun kohteena oleva tuote on teräsputki, joka on vuorattu sisältä sementillä, joka suojaa putkea korroosiolta. Lisäksi teräsputken ulkopuolella on hyvin ohut, muutaman millimetrin paksuinen suojakerros, josta käytetään yleisesti nimitystä 'pinnoite'. Sementtivuorauksen sisältävän putken painoa kutsutaan sementtivuorauksen sisältäväksi painoksi.

(71) Intian kotimarkkinoilla myytävissä tuotteissa on erilainen pinnoite ([12]) kuin unioniin viedyissä tuotteissa. Tämän vuoksi tuotelajit eivät vastaa toisiaan polkumyyntimarginaalia laskettaessa. Vaikka pinnoite ei vaikutakaan merkittävästi tuotantokustannuksiin tai hintaan, tuotelajien vastaavuuteen liittyvän ongelman vuoksi normaaliarvo oli muodostettava laskennallisesti tuotantokustannusten perusteella. Normaaliarvon muodostamiseksi kutakin tuotelajia edustavien unioniin myytyjen putkien yhteenlaskettu paino kerrottiin kyseisen tuotelajin keskimääräisillä tuotantokustannuksilla kilogrammaa kohti.

(72) Putken kokonaispaino käsittää metallin, sementin ja pinnoitteen painon. Nimellisesti ([13]) (teoreettisesti) laskettuna useimpien unioniin vietyjen tuotelajien tapauksessa putken sisältämän metallin keskimääräinen osuus putken kokonaispainosta on noin 85 prosenttia ja sementin keskimäärin 15 prosenttia ([14]). Pinnoitteen paino putken kokonaispainosta on 0,3–1 prosenttia. Koska metalli muodostaa suurimman osan kustannuksista, sen kustannukset määrittävät lopullisen putken myyntihinnan.

(73) Ainoastaan putken metalliosan osuus kerrotaan keskimääräisillä valmistuskustannuksilla. Sen vuoksi metallin paino ja sen osuus putken painosta vaikuttavat suoraan normaaliarvon laskentaan ja siten myös polkumyyntimarginaaliin. Metallin painon ilmoittaminen todellista pienempänä johtaa automaattisesti pienempään laskennalliseen normaaliarvoon ja siten pienempään polkumyyntimarginaaliin ([15]). Vastaavasti metallin painon ilmoittaminen todellista pienempänä unioniin suuntautuvan myynnin osalta johtaa korkeampaan keskimääräiseen vientihintaan ([16]). Näin ollen ilmoitetun metallin painon tarkkuus on ratkaisevan tärkeää polkumyyntimarginaalin määrittämisessä. Toisin sanoen polkumyyntimarginaalin laskeminen oikein edellyttää, että metallin paino on ilmoitettu oikein. Lisäksi metallin paino vaikuttaa sekä määritetyn normaaliarvon että määritetyn vientihinnan täsmällisyyteen.

3.2.2 *ECL:n tässä tutkimuksessa ilmoittama metallin paino*

(74) ECL:n paikan päällä tehdyssä tarkastuksessa toimittamien tietojen mukaan yrityksen tuottamia putkia ei järjestelmällisesti punnittu yksittäin. Sen sijaan kokonaiset kontit tai kuorma-autot, jotka oli lastattu täyteen putkia, punnittiin siltavaa'alla ennen kuin ne lähtivät ECL:n tiloista. Kontit/kuorma-autot sisälsivät useita halkaisijaltaan erisuuruisia putkia, jotka sisälsivät sementtivuorauksen ja pinnoitteen, minkä lisäksi ne saattoivat sisältää myös muita tuotteita, kuten tiivisteitä, voiteluaineita ja liitososia, ja lisäksi kuormat sisälsivät puuosia tai muita pakkausmateriaaleja. ECL väitti, että tuotettujen putkien sisältämän metallin nettopaino kirjattiin kirjanpitojärjestelmään kunkin tilauksen kustakin tuotelajista otettuun otokseen valitun putken painon perusteella. ECL:n mukaan otokseen valittujen putkien sisältämän metallin paino kirjattiin sitten yrityksen SAP-järjestelmään ja sitä muokattiin jatkuvasti kunkin otoksen testaustulosten perusteella. ECL väitti, että nämä tiedot – jotka se ilmoitti kyselylomakevastauksessaan ja joita myöhemmin käytettiin polkumyyntilaskelmissa – kuvasivat siten putkien sisältämän metallin todellista painoa.

([12]) Pinnoitteen tyyppi riippuu maaperän syövyttävyydestä. Yleisimmät pinnoitetyypit ovat metalli-sinkkiseos tai metalli-sinkki-alumiiniseos. Intian kotimarkkinoilla pinnoitteen paksuus oli 130–200 grammaa/m^2, kun taas unioniin suuntautuvassa viennissä se oli 200–400 grammaa/m^2.

([13]) Nimellispaino tarkoittaa putken teoreettista vakiopainoa, joka lasketaan putken mittojen sekä sementin ja metallin osuuden perusteella.

([14]) Putken sisältämän teräksen osuus on putken läpimitasta riippuen 80–90 prosenttia ja sementin osuus 10–20 prosenttia putken kokonaispainosta.

([15]) Esimerkiksi kun keskimääräiset kustannukset lasketaan metallin osuuden perusteella, 10 prosentin ero myydyn putken metallipitoisuudessa tarkoittaa 12,5 prosentin eroa normaaliarvossa.

([16]) Esimerkiksi 100 eurolla myydyn putken keskimääräinen vientihinta vaihtelee sen mukaan, minkä suuruista metallimäärää nimittäjänä käytetään. Jos putken arvo eli 100 euroa jaetaan 50 kilogrammalla, tulokseksi saadaan 2 euroa/kg. Jos metallin osuus on 60 kg, keskimääräinen vientihinta on 1,81 euroa/kg.

(75) Todentaakseen ECL:n SAP-järjestelmään kirjaaman metallin nettopainon paikkansapitävyyden komissio pyysi yritystä toimittamaan lisätietoja putkien brutto- eli kokonaispainosta (mukaan lukien sementtivuoraus ja pinnoite) sekä tuotanto- ja myyntitiedot metreinä.

(76) Bruttopaino, josta käytetään kotimarkkinamyynnin yhteydessä ilmaisua ”Kanta-paino”, tarkoittaa putken, sementtivuorauksen ja pinnoitteen yhteenlaskettua painoa. Yritys piti kirjaa lastattujen kuorma-autojen tai konttien sisältämästä siltavaa'alla punnitusta bruttopainosta, joka sisälsi pakkaukset. Komissio pyrki näiden lisätietojen avulla tarkastamaan yrityksen ilmoittaman metallin nettopainon paikkansapitävyyden.

(77) Verrattuaan ECL:n toimittamia lisätietoja muihin tietoihin komissio havaitsi eroja tutkimuksen kohteena olevan vientimarkkinoilla myydyn tuotteen bruttopainon ja tutkimuksen kohteena olevan kotimarkkinoilla myydyn tuotteen bruttopainon välillä. Kotimarkkinoilla ja unionin markkinoilla myytyjen tuotteiden välillä oli eroja erityisesti sementtivuorauksen painossa.

(78) Koska tietoa sementtivuorauksen sisältävästä painosta kotimarkkinoilla ei ollut saatavilla ([17]), komissio vertasi kotimarkkinoilla myytyjen putkien keskimääräistä metrikohtaista Kanta-painoa vientiin myytyjen putkien sementtivuorauksen sisältävään painoon ECL:n toimittamien, putkien pituuden mukaan (metreinä) ilmaistujen tietojen perusteella. Komissio totesi, että putkien ilmoitettu metrikohtainen bruttopaino oli vientimyynnissä keskimäärin yli [5–15] prosenttia ([18]) suurempi kuin kotimarkkinamyynnissä. Koska kotimarkkinoiden osalta ilmoitetut tiedot sisälsivät myös pakkaukset, joita unioniin suuntautuvan myynnin ilmoitettu paino ei sisältänyt, komissio päätteli, että tosiasiallinen ero oli vielä suurempi.

(79) Mahdollisimman tarkan analyysin tekemiseksi komissio kavensi vertailua lähes samanlaisiin tuotelajeihin, joita myytiin sekä Intian kotimarkkinoilla että unionin markkinoilla. Verratessaan lähes samanlaisia tuotelajeja ([19]) (jotka erosivat toisistaan vain ulkoisen pinnoitteen osalta) komissio havaitsi, että ilmoitetut metallin nettopainot vastasivat toisiaan, kun taas sementtivuorauksen sisältävä paino oli aina huomattavasti suurempi vientimyynnissä. Komissio totesi, että vientiin myytyjen putkien kokonaispaino (bruttopaino) oli keskimäärin [5–15] prosenttia suurempi. Joidenkin tuotelajien tapauksessa ero oli jopa [5–15] prosenttia. Tämä tarkoitti, että vientiin myytyjen putkien paino metriä kohti oli keskimäärin [10–20] prosenttia suurempi kuin lähes samanlaisten kotimarkkinoilla myytyjen putkien. Komissio totesi myös, että nämä erot ilmenivät aina yhdenmukaisesti siten, että nimenomaan vientituotteen paino oli aliarvioitu. Kuten johdanto-osan 72 kappaleessa selitetään, tämä aliarviointi pienensi ECL:n polkumyynti-marginaalia.

(80) Edellä esitetyn perusteella komissio katsoi näiden erojen todistavan, että myytyjen tuotteiden painotiedot oli ilmoitettu virheellisesti. Kuten edellä johdanto-osan 40 kappaleessa todetaan, polkumyyntimarginaalin määrittäminen oikein edellyttää, että paino on ilmoitettu oikein. Virheellisten painotietojen ilmoittaminen voi johtaa erityisesti todellisen polkumyyntimarginaalin pienenemiseen. Tätä taustaa vasten komissio pyysi ECL:ää 29 päivänä kesäkuuta 2023 selittämään edellä kuvatut erot.

(81) ECL vastasi, että vientimyynnin ja kotimarkkinamyynnin vertailuun vaikutti se, että kyseisten markkinoiden tuotevalikoimissa on eroja, ja että halkaisijaltaan enintään 300 mm:n paksuisten putkien osalta havaitut erot johtuivat siitä, että unionin markkinoilla ja Intian kotimarkkinoilla sovelletaan sementtivuorauksen paksuuden osalta erilaisia normeja. Lisäksi pyynnön esittäjän mukaan jotkin erot johtuivat siitä, että koti- ja vientimarkkinoilla käytetään erityyppisiä pinnoitteita, sekä erilaisista kuljetuspakkauksista.

(82) Komissio katsoi, että vaikka erilaiset tuotevalikoimat saattoivat vaikuttaa joihinkin eroihin, lähes samanlaisten tuotelajien ([20]) vertailussa havaittujen erojen suuruutta ei voitu selittää riittävällä tavalla ECL:n esittämillä syillä.

([17]) ECL toimitti tiedot sementtivuorauksen sisältävästä painosta kotimarkkinamyynnissä sen jälkeen, kun komissio oli tutkinut painoeroja.

([18]) Prosentteina ilmaistu ero koskee metallin nettopainon osuutta.

([19]) 'Lähes samanlaisilla tuotelajeilla' komissio tarkoittaa putkia, joilla on samat ulko- ja sisähalkaisijat ja jotka on valmistettu samojen normien mukaisesti. Eroja on vain pinnoitteessa.

([20]) Putket olivat pinnoitetta lukuun ottamatta samanlaiset.

(83) Lisäksi komissio totesi paikan päällä tehdyn tarkastuskäynnin yhteydessä, että sementtivuorauksen paksuus oli halkaisijaltaan samanpaksuisten putkien osalta sama sekä koti- että vientimarkkinoilla. Myös ECL:n omassa tuotantokoodijärjestelmässä käytettiin samoja tuotekoodeja sekä kotimarkkinoiden että unionin markkinoiden osalta. Myös käytetyt tuotantolinjat ja tuotantomenetelmä olivat samat. Jos vientiin tarkoitettuihin putkiin olisi ollut tarkoitus asentaa eripaksuinen sementtivuoraus, kyseisille tuotteille olisi ollut olemassa eri tuotekoodi, mutta näin ei ollut.

(84) Lisäksi ECL:n väite, jonka mukaan Intian ja unionin markkinoilla sovelletaan sementtivuorauksen paksuuden osalta erilaisia normeja, koskee ainoastaan halkaisijaltaan enintään 300 mm:n paksuisia putkia. Komissio havaitsi kuitenkin eroja myös halkaisijaltaan yli 300 mm:n paksuisissa putkissa, joiden osalta sementtivuorauksen paksuutta koskevat vaatimukset olivat molempien markkinoiden normien mukaan samat. Komissio laski, että ECL:n ilmoittaman metallin nettopainon perusteella joidenkin tuotelajien sementtivuorauksen paksuuden olisi oltava vientimarkkinoilla kaksinkertainen kotimarkkinoihin verrattuna.

(85) Kuten ECL omissa huomautuksissaan vahvisti, vientimarkkinoilla käytetyllä (erilaisella) pinnoitetyypillä oli vain hyvin vähäinen vaikutus putken kokonaispainoon, sillä pinnoite muodostaa vain noin [0–3] prosenttia kokonaispainosta. Pinnoitteiden erot eivät siis voineet selittää jopa lähes [10–20] prosentin eroa painossa. Kuljetuspakkausten osalta komission paikan päällä saamat tiedot vahvistivat, että kotimaan myynnin osalta ilmoitettu bruttopaino sisälsi pakkaukset ja muut tuotteet (voiteluaineet ja tiivisteet). Tehtaalla tehdyssä tarkastuksessa todettiin kuitenkin, että vaikka bruttopaino ei olisi sisältänyt pakkauksia ja muita tuotteita, kotimaan kuljetuksiin ja vientiin käytettävien pakkausten osuus kokonaispainosta oli noin [0–3] prosenttia eli merkityksetön suhteessa putkien kokonaispainoon.

(86) Näin ollen komissio päätteli, että halkaisijaltaan enintään 300 mm:n paksuisten putkien erot selittyivät vain osittain ([21]) väitteellä, jonka mukaan unionin ja Intian markkinoilla sovelletaan sementtivuorauksen paksuuden osalta erilaisia normeja. Halkaisijaltaan yli 300 mm:n paksuisten putkien eroja ei voitu selittää sementtivuorauksen paksuutta koskevien normien, pinnoitetyyppien tai kuljetuspakkausten eroilla.

(87) Niiden asiakirja-aineistossa olevien tietojen perusteella, jotka olivat ristiriidassa pyynnön esittäjän antamien painoeroja koskevien selitysten kanssa, ainoa selitys eroille vaikutti olevan se, että pyynnön esittäjä oli kirjannut tarkasteltavana olevan tuotteen painon tai pituuden kirjanpitojärjestelmäänsä virheellisesti, mikä pienensi sen polkumyyntimarginaalia. Näin ollen pyynnön esittäjä toimitti polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja vääriä tai harhaanjohtavia tietoja vaikeuttaen siten tutkimuksia merkittävällä tavalla.

3.3 **Intian viranomaisten huomautukset käytettävissä olevien tietojen käytöstä**

(88) Intian viranomaiset huomauttivat, että tutkimus käynnistettiin komission aloitteesta ja että niiden mielestä tutkimus oli tarpeeton. Viranomaiset väittivät, että koska kotimarkkinoiden ja unionin markkinoiden osalta ilmoitetuissa metallin nettopainoissa ei ollut eroja, ECL:n toimittamat tiedot pitäisi hyväksyä. Intian viranomaiset totesivat, että ECL oli ilmoittanut tiedot käyttäen samaa menetelmää kuin alkuperäisessä tapauksessa (metallin nettopainon perusteella) ja että komissio oli hyväksynyt tämän (saman) menetelmän kaikissa aiemmissa tutkimuksissa. Viranomaiset katsoivat, että koska menetelmää ei ollut muutettu eikä yritys ollut muuttanut tapaansa ilmoittaa tiedot, ECL:n toimittamia tietoja ei voida jättää huomiotta.

(89) Intian viranomaiset esittivät myös huomautuksia päätelmistä, jotka koskivat komission 18 artiklan mukaisessa kirjeessä mainitsemia eroja metallin nettopainon, sementtivuorauksen sisältävän painon ja Kanta-painon välillä. Ne väittivät tässä yhteydessä, että kaikkia näitä kolmea painoa käytetään eri tarkoituksiin ja ne määritetään eri tavoin eikä niitä siten voida käyttää vertailuanalyysissa.

(90) Intian viranomaiset väittivät erityisesti, että metallin nettopainoa käytetään tuotannonalalla kaikkiin sisäisiin ja lakisääteisiin kirjaustarkoituksiin. Tarkasteltavana olevan tuotteen tuottaja eikä komissio ole tähän mennessä pitänyt sementtivuorausta olennaisena kriteerinä mihinkään tarkoitukseen, ei myöskään tuotteen valvontakoodien ([22]) yhteydessä. Intian viranomaisten mielestä tämä käytäntö on myös linjassa sen kanssa, että myöskään SG PAM ei missään vaiheessa pitänyt sementtivuorausta merkityksellisenä kriteerinä tuotteen ominaisuuksia kuvatessaan ja että myös komissio hyväksyi tuotteen valvontakoodit kaikissa tähän mennessä tehdyissä tutkimuksissa, vaikka

([21]) Enintään [0–10] prosenttiyksikköä tiettyjen tuotelajien osalta.

([22]) Tutkimuksen alussa kullekin tarkasteltavana olevan tuotteen tuotelajille annetut aakkosnumeeriset koodit.

sementtivuoraus ei sisältynyt niihin erillisenä kriteerinä. Intian viranomaiset väittivät, että vakiintuneesta menetelmästä poikkeaminen osittaisessa välivaiheen tarkastelussa ei vaikuttanut suotavalta eikä perustellulta. Sen vuoksi komission ehdotus soveltaa käytettävissä olevia tietoja sementin painoerojen perusteella olisi paitsi ankara myös epäoikeudenmukainen ECL:n kannalta, joka on toiminut kaikilta osin yhteistyössä kaikissa tutkimuksissa vuosien mittaan.

(91) Intian viranomaiset lisäsivät myös, että Kanta-paino sisältää paitsi pelkän putken painon (metallin nettopainon) myös sementin, sisä- ja ulkopinnoitteen, pakkausmateriaalien ja muiden tuotteiden, kuten välirenkaan ja voiteluaineiden, painon. Koska Kanta-paino sisältää myös muiden tuotteiden kuin tarkasteltavana olevan tuotteen painon, se vaihtelee toimituksen mukaan, eikä sitä sen vuoksi pitäisi käyttää laskelmissa tai analyyseissa.

(92) Komissio totesi ensinnäkin, että kuten johdanto-osan 8 kappaleessa selitetään, tutkimus pantiin vireille pyynnön esittäjien pyynnöstä. Vaikka pyyntö kenties perustui komission kanssa käytyihin epävirallisiin keskusteluihin SPL:n sulautumisen vaikutuksista, tämä ei muuta sitä, että pyynnön esittäjä päätti pyytää tarkastelua.

(93) Komissio pani myös merkille tuotannonalan käyttämiä erilaisia mittayksiköitä koskevat selitykset. Se vahvisti, että ECL toimitti tiedot metallin nettopainon perusteella, kuten komissio pyysi tässä tutkimuksessa, ja että samaa menetelmää oli käytetty myös aiemmissa tutkimuksissa. Koska tietoja yksittäisten putkien sisältämän metallin painosta ei ollut saatavilla, tarkistaakseen toimitettujen metallin nettopainoon perustuvien tietojen paikkansapitävyyden komissio keskittyi tarkastusprosessissa selvittämään ECL:n toimittamien tietojen paikkansapitävyyden ja vertasi tietoja eri mittayksiköissä, kuten bruttopainona ja metreinä, ilmaistuihin tietoihin. Komissio tarkasteli myös koti- ja vientimarkkinoiden osalta ilmoitettuja tietoja. Ristiintarkastaessaan tietoja niiden paikkansapitävyyden tutkimiseksi komissio havaitsi eroja, jotka viittasivat siihen, että metallin nettopainon perusteella ilmoitetuissa tiedoissa oli epätarkkuuksia. Komission tarkoituksena ei siis ollut ottaa käyttöön eri menetelmää kuin alkuperäisessä polkumyyntitutkimuksessa vaan tarkastaa, oliko ECL ilmoittanut tietonsa oikein.

(94) Intian viranomaiset katsoivat myös, että koska kotimarkkinoilla myydyt tuotteet eivät olleet samoja kuin unionin markkinoilla myydyt tuotteet, komission vakiintuneena käytäntönä tällaisissa tapauksissa oli muodostaa normaaliarvo laskennallisesti tuotantokustannusten perusteella. Sen vuoksi Intian viranomaiset väittivät, ettei kotimarkkinoilla ja EU:n markkinoilla myytyjen tuotteiden painoeroilla ole merkitystä tässä tutkimuksessa.

(95) Lopuksi Intian viranomaiset katsoivat, ettei ehdotus turvautua käytettävissä oleviin tietoihin ollut perusteltu ja että komission olisi hyväksyttävä yhteistyössä toimineen viejän toimittamat tiedot ja tehtävä päätelmät niiden perusteella.

(96) Komissio vahvisti, että koska unionin markkinoilla ja vientimarkkinoilla myydyt tuotteet eivät olleet suoraan vertailukelpoisia, se aikoi muodostaa normaaliarvon tuotantokustannusten perusteella alkuperäisen menetelmän mukaisesti. Kuten johdanto-osan 72 kappaleessa selitetään, ilmoitetun metallin painon paikkansapitävyys on ratkaisevan tärkeää polkumyyntimarginaalia määritettäessä. Tästä syystä komissio päätteli, että täsmälliset painotiedot tarvitaan myös, jos normaaliarvo päätetään muodostaa laskennallisesti. Jos tietojen todettaisiin olevan epäluotettavia, niitä ei voitaisi käyttää sellaisenaan normaaliarvon määrittämiseen.

3.4 **ECL:n huomautukset käytettävissä olevien tietojen käytöstä**

(97) ECL katsoi vastauksessaan 18 artiklan mukaiseen kirjeeseen, että käytettävissä olevien tietojen soveltaminen ei ollut perusteltua eikä pohjautunut tosiseikkoihin, koska se perustui vertailukelvottomien tuotteiden painojen vertailuun ja siinä jätettiin huomiotta useita muuttujia. Lisäksi se katsoi, etteivät komission 18 artiklan mukaisessa kirjeessä esittämät laskelmat olleet paikkansapitäviä.

3.4.1.1 Painoon liittyvät tiedot perustuivat ECL:n kirjanpitoon ja tarkastettuun tilinpäätökseen.

(98) ECL väitti, että metallin paino oli ilmoitettu oikein eikä se ollut toimittanut vääriä tai harhaanjohtavia tietoja, ei myöskään metallin painon osalta. ECL:n mukaan kaikki sen tutkimuksen aikana ilmoittamat painot perustuivat yrityksen SAP-järjestelmään ja/tai ne oli merkitty myös unionissa sijaitseville asiakkaille lähetettyihin laskuihin sekä vientiasiakirjoihin.

(99) Metallin painon osalta ECL väitti, että tiedot perustuivat sen SAP-järjestelmään ja että komissio todensi tietojen paikkansapitävyyden paikalla tehdyssä tarkastuksessa. Tiedot perustuivat metallin tuotantoon ja kulutukseen, ja ne vastasivat ECL:n vuosikertomuksen tietoja sekä SAP-järjestelmään kirjattua metallin varastomäärää, jotka komissio tarkasti. Lisäksi ECL väitti, että metallin paino (yhdessä netto- ja bruttopainon kanssa) mainittiin myös viennin pakkausluettelojen liitteissä ja että nämä painot vastasivat ECL:n kyselylomakevastauksessa toimittamia painoja.

(100) ECL väitti myös, että ulkopuoliset tilintarkastajat tarkastivat SAP-tiedot joka neljännesvuosi ja että kuten komissio todensi, tiedot täsmäytettiin yrityksen tilinpäätöksen kanssa. Tulli-ilmoitukset, tavaroiden kuljetus ja muiden sääntelyvaatimusten noudattaminen perustuivat laskuihin ja vientiasiakirjoihin, joita toimitettiin etuyhteydessä oleville ja etuyhteydettömille asiakkaille tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla ja jotka SAP loi automaattisesti sellaisten tietojen pohjalta, joita kymmenet ECL:n työntekijät syöttivät järjestelmään tehtaalla siltavaa'an mittaamien tosiasiallisten tietojen perusteella. Näin ollen SAP-tietojen ja laskujen aitoutta ja paikkansapitävyyttä ei ECL:n mielestä voi epäillä.

(101) ECL väitti myös, että sen kirjaamat ja komissiolle ilmoittamat eri painot vastasivat kolmansiin maihin suuntautuvan viennin tietoja. Se väitti, että kolmansiin maihin vietyjen eri tuotelajien metallin nettopainot ja sementtivuorauksen sisältävät painot olivat verrattavissa samojen, unioniin vietyjen tuotelajien painoihin.

(102) Lisäksi ECL väitti, että kansainvälisten standardien tarkastuslaitos oli auditoinut ja tarkastanut yrityksen ja valvoi yrityksen tietojen paikkansapitävyyttä. ECL toimitti tässä yhteydessä riippumattoman tarkastuksia suorittavan yrityksen laatiman tarkastusraportin, jonka oli tilannut kolmannessa maassa sijaitseva ECL:n asiakas. Raportissa mainitaan putkien keskimääräinen paino, ja ECL:n mielestä se osoittaa, että unionin markkinoilla myytyjen tuotelajien paino metriä kohti vastasi ECL:n ilmoittamaa sementtivuorauksen sisältävää painoa tai oli lähellä sitä, ja että siitä kävi myös ilmi, että sementtivuorauksen paksuus vaihtelee.

(103) ECL muistutti, että se valvoo metallin painoa ja keskittyy siihen, koska metalli on tärkein kustannustekijä, ja että metallin painoa seurataan jatkuvasti tuotantoprosessin aikana. Sementtivuorauksen osuus kokonaiskustannuksista on sitä vastoin vain noin [0–3] prosenttia. Kanta-paino ja sementtivuorauksen sisältävä paino tarkastetaan ja niillä on merkitystä lähinnä kuljetuskustannusten laskennan yhteydessä.

(104) Näin ollen ECL väitti, että yrityksen käytännöstä riippuen putkien paino voidaan ilmaista metallin nettopainona tai sementtivuorauksen sisältävänä painona, minkä myös SG PAM vahvisti huomautuksissaan. Kulloisenkin standardin mukainen metallin ja sementtivuorauksen nimellispaino johdetaan näistä tiedoista. Nimellispaino on tuottajan tavoittelema paino mutta ECL:n mukaan ei ehdottomasti noudatettava vaatimus. ECL:n mukaan suuremmat sementtimäärät ja sementin osuudet ovat sallittuja ja yleisiä.

(105) Komissio pani merkille eri selitykset, joita pyynnön esittäjä toimitti erilaisten painojen osalta, sekä sen, että yrityksen toimittamat tiedot perustuivat sen SAP-järjestelmään, että ulkopuoliset tarkastajat olivat auditoineet sen ja hyväksyneet sen tilinpäätöksen ja että yrityksen tuotteiden yhdenmukaisuus eri kansainvälisten standardien kanssa oli tarkastettu. Komissio oli myös samaa mieltä siitä, että se pystyi todentamaan ECL:n tarkastelua koskevalta tutkimusajanjaksolta ilmoittaman metallin nettomäärän kokonaiskulutuksen ja yhdistämään nämä tiedot SAP-järjestelmän ja yrityksen tilinpäätöksen tietoihin.

(106) Yritys itse kuitenkin kirjasi järjestelmään esimerkiksi sellaiset muuttujat kuin metallin ja sementin painon yksittäisissä putkissa ja niiden pituudet eri tuotteiden ja markkinoiden osalta sekä näiden muuttujien vaihtelun eri tuotteissa.

(107) Ensinnäkin komissio totesi ECL:n toimittamien tietojen perusteella, ettei yksittäisten putkien painoa kirjattu järjestelmällisesti, toisin kuin ECL väitti.

(108) Komissio totesi, että ilmoitettu metallin nettopaino oli samoissa tuotelajeissa yleensä lähellä nimellispainoa, mikä ei komission näkemyksen mukaan tukenut ECL:n väitettä, että nimellispainoa oikaistiin todellisen painon mukaan. Lisäksi havaittiin, että eri tilausten osalta ilmoitettiin samanlaisia metallin nettopainoja. Jos kunkin tilauksen osalta olisi käytetty todellista metallin nettopainoa, metallin nettopainon olisi pitänyt vaihdella tilauksen mukaan, mutta näin ei ollut.

(109) Se seikka, että todellisuudessa metallin nettopaino ei aina vastaa nimellispainoa, käy ilmi riippumattoman tarkastuksia suorittavan yrityksen tarkastusraporteista, jotka ECL toimitti osoittaakseen, että sementtivuorauksen paksuus vaihtelee. Samasta asiakirjasta käy selvästi ilmi, että testattujen putkien osalta metallin nettopaino ylitti nimellispainon yli [0–10] prosentilla. Komission mielestä myös tämä osoittaa, että on epätodennäköistä, että ECL:n ilmoittama metallin nettopaino vastaa todellisuutta.

(110) Toiseksi yritys kirjasi SAP-järjestelmään myös muita parametreja, kuten komission käyttämät tuotteen valvontakoodit, luodakseen raportteja miltä tahansa ajalta, myös tutkimusajanjakson ulkopuolisilta ajanjaksoilta.

(111) Näin ollen komissio totesi, että vaikka metallin kokonaiskulutus vastasi tilinpäätöstä, tietyt yksittäisiin tuotanto- ja myyntitapahtumiin liittyvät keskeiset parametrit, kuten paino metriä kohti, perustuivat yksinomaan ECL:n SAP-järjestelmään syöttämiin tietoihin, ja että näiden tietojen oikeellisuutta yksittäisten liiketoimien tasolla ei voitu todentaa eikä tarkastaa muiden asiakirjojen tai muun sisäisen tai ulkoisen näytön perusteella. Nämä olosuhteet tukevat päätelmää, jonka mukaan yksittäisten liiketoimien tasolla ilmoitetut tiedot eivät pitäneet paikkaansa. Sen vuoksi komissio oli eri mieltä siitä, että pelkästään se seikka, että kokonaistiedot vastasivat SAP-järjestelmän tietoja, olisi ratkaiseva todiste siitä, että tiedot olivat automaattisesti oikein yksittäisten liiketoimien tasolla.

(112) Komissio totesi myös, että ECL:n mukaan tiedot metallin nettopainosta mainittiin ainoastaan viennin pakkausasiakirjoissa, kun taas kotimarkkinoilla pakkausluetteloita ei väitetysti käytetty. Näin ollen tietoja ei voitu todentaa molemminpuolisesti. Lisäksi, kuten komissio totesi, kuljetusyritys (tai asiakas) ei voinut todentaa vientiasiakirjoihin merkittyjä metallin nettopainoa koskevia tietoja, koska kuljetettava putki sisälsi sementtivuorauksen ja pinnoitteen ja kuljetuksen yksityiskohdat määräytyivät kokonaispainon (bruttopainon) perusteella. Tilauksissa ja asiakkaan laskuissa käytettiin puolestaan metrejä. Näin ollen kolmas osapuoli ei voinut todentaa metallin nettopainoa koskevia tietoja. Sen vuoksi se, että kuljetusasiakirjoissa mainittiin metallin nettopaino, ei komission mielestä ollut lisätodiste siitä, että tiedot olisivat pitäneet paikkansa.

(113) Alkuperäisessä polkumyyntitutkimuksessa käytetyn menetelmän mukaisesti ECL ilmoitti aluksi metallin nettopainon kunkin kotimarkkinoiden ja unionin markkinoiden myyntitapahtuman osalta. Toisin kuin unionin markkinoille osoitetuissa laskuissa, kotimarkkinoiden myyntilaskuissa ei mainittu metallin nettopainoa. Koska sitä ei mainittu myöskään esimerkiksi kotimaan kuljetusasiakirjoissa tai pakkausluetteloissa, komissio ei pystynyt todentamaan metallin nettopainon paikkansapitävyyttä.

(114) Erot painoissa havaittiin vasta sen jälkeen, kun komissio oli saanut tiedot, joiden avulla se pystyi vertaamaan kotimarkkinoilla käytettyä Kanta-painoa unionin markkinoilla käytettyyn sementtivuorauksen sisältävään painoon.

(115) Komissio pani myös merkille, että (muiden tuottajien tapaan) ECL seurasi yleisesti ottaen tarkasti metallin kulutusta painon perusteella. Komissio pani merkille myös selitykset, jotka koskivat metallin nettopainoa, nimellispainoa ja sitä, että nimellispaino ei ole ehdottomasti noudatettava vaatimus ja että suuremmat sementtimäärät ja sementin osuudet ovat sallittuja ja yleisiä. Komission mielestä näiden selitysten perusteella ei kuitenkaan voida päätellä, että ECL ilmoitti metallin nettopainon oikein. Komissio katsoi, ettei ECL:n selityksissä käsitelty etenkään sitä, miksi vientiin myydyt tuotteet ilmoitettiin järjestelmällisesti painavammiksi kuin lähes samanlaiset kotimarkkinoilla myydyt tuotteet, eikä varsinkaan sitä, miksi paino vaihteli myös niiden tuotteiden kohdalla, joihin sovellettiin samaa sementtivuorauksen paksuutta koskevaa normia.

3.4.1.2 18 artiklan mukaisessa kirjeessä havaitut väitetyt erot

(116) ECL väitti myös, että 18 artiklan mukaisessa kirjeessä esitetty laskelma ei pitänyt paikkaansa, koska laskelmassa, jonka mukaan ero oli [5–15] prosenttia, ei otettu huomioon tuotevalikoimaa ja unionissa ja kotimarkkinoilla putkiin sovellettavia erilaisia standardeja. Vertailu olisi oikein vain, jos molemmilla markkinoilla myytäisiin samanlaisia tuotteita samassa suhteessa. ECL:n mukaan ero johtui ennen kaikkea Intiassa ja unionissa sovellettavien sementtivuorauksen paksuutta koskevien standardien eroista. Sen mukaan näiden erojen perusteella ei voida olettaa, että ECL:n tiedot olivat vääriä tai harhaanjohtavia.

(117) Kuten komissio totesi jo edellä 3.2.2 jaksossa, se otti huomioon, että sen tekemä kokonaisviennin ja kotimaan kokonaismyynnin vertailu perustui eri tuotevalikoimiin, mikä saattoi vaikuttaa lopputulokseen. Komissio kuitenkin teki tämän vertailun osoittaakseen, että vientimarkkinoilla myytyjen tuotteiden paino metriä kohti poikkesi järjestelmällisesti kotimarkkinoilla myytyjen tuotteiden painosta, minkä jälkeen se rajasi vertailun lähes samanlaisiin tuotelajeihin (tämä vertailu vahvisti, että ero oli olemassa myös lähes samanlaisten tuotelajien välillä). Samassa yhteydessä komissio huomautti, että lukuun ottamatta yleistä väitettä, jonka mukaan vientimarkkinoilla pääasiassa myydyt ohuemmat putket sisälsivät enemmän sementtiä, ECL ei esittänyt lisänäyttöä siitä, miksi vientimarkkinoilla myydyt putkityypit olivat järjestelmällisesti painavampia kuin kotimarkkinoilla myydyt putkityypit. Selitykset eri tuotteisiin sovellettavien sementtivuorausta koskevien normien eroista pätevät vain halkaisijaltaan pieniin (alle 300 mm:n) putkiin, eivät kaikkiin muihin tuotelajeihin, joita komissio vertasi ja joihin sovelletaan samoja sementtivuorausta koskevia normeja.

(118) ECL piti myös virheellisenä komission päätelmää, jonka mukaan lähes samanlaisten unionissa ja kotimarkkinoilla myytyjen tuotteiden sementtivuoraus oli samanlainen, ja katsoi, että erot sementtivuorauksen paksuudessa olisi otettava huomioon. ECL laski, että lähes samanlaisten tuotteiden painoero oli [0–5] prosenttia eikä [5–15] prosenttia, kuten komissio laski. Se toisti, että sementtivuorauksen paksuus oli samanlainen vain halkaisijaltaan yli 300 mm:n paksuisissa putkissa mutta ei putkissa, joiden halkaisija oli 80–300 mm. Erityisesti todettiin, että halkaisijaltaan 80–300 mm:n paksuisissa putkissa sementtivuorauksen nimellispaksuuden oli standardin EN 545:2006 (unioniin vietäviin K-luokan putkiin sovellettava standardi) mukaan oltava 4 mm. Sitä vastoin Intian markkinoilla myytyihin K-luokan putkiin sovellettavan standardin IS 8329 mukaan sementtivuorauksen nimellispaksuuden oli oltava 3 mm. Sen vuoksi ECL väitti, että komission laskelmia pitäisi mukauttaa koti- ja vientimarkkinoilla myytyjen tuotteiden sementtivuorauksen paksuuseron huomioon ottamiseksi ja että halkaisijaltaan 80–300 mm:n paksuisten putkien osalta tämä ero oli [25–35] prosenttia.

(119) ECL katsoi myös, että sen sisäiset tuotekoodit eivät vastanneet tuotespesifikaatioita. Se väitti, että sen sisäisissä tuotekoodeissa otettiin huomioon putken halkaisija ja luokka sekä metallin painoon liittyvät seikat mutta ei erilaisia muuttujia, kuten standardeja, sinkkipinnoitetta, sementtivuorausta ja väriä. Nämä muuttujat merkittiin SAP-järjestelmään kirjattuun tilaukseen sekä tuotantoeritelmään ([23]), jonka pohjalta tuotanto ja myynti tapahtuvat ja jossa mainitaan asiaankuuluva standardi. ECL ei siis olisi voinut myydä Intian standardien mukaisia K-luokan putkia unionin markkinoilla. Lisäksi standardi mainittiin myös unionin myyntiä koskevien laskujen liitteissä, jotka toimitettiin komissiolle. Sen vuoksi komission olettamus/tulkinta ei voinut olla asiasisällöltään oikein.

(120) ECL väitti myös, että komission olisi pitänyt ottaa huomioon, että vientipuolella käytettävä sinkkipinnoite painaa enemmän ja että vientituotteita kuljettavien kuorma-autojen punnitsemiseen käytettävän siltavaa'an ja kotimarkkinoilla myytävien tuotteiden siltavaakojen kalibroinnissa voi olla eroja.

(121) ECL:n mukaan 18 artiklan mukaisessa kirjeessä yksilöidyt verrannolliset tuotelajit muodostavat vain [0–5] prosenttia tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikaisesta viennistä eikä komissio siksi voi vedota tällaiseen vertailuun. Näin ollen komissio ei ECL:n mielestä voi hylätä kaikkia tietoja, etenkään kun osapuoli toimitti tiedot hyvissä ajoin, tiedot voitiin tarkistaa ja osapuoli toimi parhaan kykynsä mukaan. ECL:n mielestä painoa koskeva epätarkka ja selvästi virheellinen laskelma ei ole objektiivinen perusta käytettävissä olevien tietojen soveltamiseksi ilmoitetun metallin painon osalta eikä se tehnyt ECL:n kaikista metallin painoa koskevista tiedoista käyttökelvottomia tai epäluotettavia.

([23]) ECL:n mukaan tuotantoeritelmä on asiakirja, johon on kirjattu tuotantomäärä sekä tuotantoa varten tarvittavat yksityiskohtaiset tiedot.

(122) Komissio teki uuden analyysin uusien toimitettujen tietojen ja ECL:n esittämien väitteiden pohjalta.

(123) Se laski uudelleen koti- ja vientimarkkinoiden osalta ilmoitettujen bruttopainojen eron painotetun keskiarvon perusteella, kuten ECL ehdotti. Bruttopainojen ero koti- ja vientimarkkinoiden välillä oli edelleen merkittävä ([5–15] %). Lisäksi tiettyjen tuotelajien osalta se pysyi aiemmalla tasolla, jopa [10–20] prosentissa. Pyynnön esittäjä ei pystynyt selittämään tätä eroa.

(124) Lisäksi, kuten johdanto-osan 82 kappaleessa mainitaan, se, että tietyt tuotelajit oli tuotettava ohuemmalla sementtivuorauksella, oli komission mielestä ristiriidassa paikan päällä tehdyn tarkastuksen aikana saatujen tietojen kanssa. Lisäksi ECL:n kotimarkkinoille tarkoitetun luettelon mukaan halkaisijaltaan alle 300 mm:n paksuisten putkien paksuus on 3,5 mm. Luettelon mukaan ECL siis tuotti halkaisijaltaan tämänpaksuiset putket 3,5 mm:n paksuisina, ei 3 mm:n paksuisina, kuten se väitti. Kun otetaan huomioon molemmilla markkinoilla sallittu paksuuspoikkeama, 3,5–4 mm:n paksuiset putket vastaisivat molempien näiden markkinoiden normeja.

(125) Komissio teki silti uuden vertailun, jossa se otti lisäksi huomioon ECL:n esittämän sementtivuorausten väitetyn eron sekä sinkkipinnoitteiden eron. Myös näihin eroihin liittyvien oikaisujen jälkeen kotimarkkina- ja vientimarkkinoiden välinen ero bruttopainossa oli edelleen merkittävä, keskimäärin [0–10] prosenttia ja tiettyjen tuotelajien osalta jopa [5–20] prosentissa. Sementtivuorauksen osalta analyysi osoitti, että olettaen, että tiedot oli ilmoitettu oikein, joidenkin tuotelajien tapauksessa vientiin myytyjen putkien sementtivuoraus olisi sisältänyt keskimäärin [30–75] prosenttia enemmän sementtiä ja tiettyjen tuotelajien osalta ero olisi ollut jopa [20–100] prosenttia.

(126) Komissio myös selvensi, että lähes samanlaisten tuotteiden (mukaan lukien ne, joiden osalta komissio teki oikaisuja väitetyn paksumman vuorauksen huomioon ottamiseksi) osuus unioniin suuntautuvasta myynnistä oli [10–30] prosenttia, ei [0–3] prosenttia, kuten ECL väitti.

(127) Kuten edellä johdanto-osan 125 kappaleessa selitetään, kaikki unioniin viedyt tuotteet kuitenkin ilmoitettiin keskimäärin painavammiksi. Komissio vertasi muiden kuin kotimarkkinoilla myytyjen tuotteiden osalta vientimarkkinoilla myytyjen lajien painoja nimellispainoihin (teoreettisiin painoihin). Lisäksi näiden tuotelajien osalta painoero oli samanlainen kuin verrattaessa niitä lähes samanlaisiin tuotelajeihin. Muiden kuin kotimarkkinoilla myytyjen tuotteiden osalta tehtyjen laskelmien tulokset olivat samansuuntaiset kuin kotimarkkinoilla myytyjen tuotteiden kanssa tehdyssä vertailussa. Tuloksista ilmeni selittämätön painoero, joka olisi tarkoittanut, että vientipuolella putkien sementtivuoraus olisi ollut paljon paksumpi (keskimäärin [30–75] % ja joissakin tapauksissa jopa [100–150] % enemmän sementtiä), jos oletettaisiin, että tiedot oli ilmoitettu oikein.

3.4.1.3 Nimellispaksuuden ja todellisen paksuuden erot vienti- ja kotimarkkinoilla

(128) ECL esitti huomautuksia myös komission tekemistä, sementtivuorauksen nimellispaksuutta ja painoa koskevista laskelmista. Se väitti, että 18 artiklan mukaisessa kirjeessä esitetyt sementtivuorauksen nimellispaksuutta ja painoa koskevat laskelmat olivat väärin useiden halkaisijoiden osalta ja että ne olivat väärin muun muassa siksi, että laskelmissa ei otettu huomioon kosteuspitoisuutta. Kosteus säilyy sementtivuorauksessa, joten se lisää painoa. Jos otetaan huomioon kosteuspitoisuus, sementtivuorauksen nimellispainon ja ECL:n ilmoittaman painon välinen ero oli väitetysti paljon pienempi.

(129) Lisäksi ECL väitti, että unioniin vietävien putkien sementtivuoraus on yleensä paksumpi kuin sementtivuorauksen nimellispaksuus, samoin kuin muihin kolmansiin maihin vietävissä putkissa on paksumpi sementtivuoraus, jotta vältetään tuotteiden hylkääminen. ECL:n mukaan tämä kävi ilmi myös tarkastuksia suorittavan riippumattoman yrityksen tarkastusraporteista. Lisäksi ECL toimitti lisätodisteena kirjeen eräältä ECL:n etuyhteydessä olevan yrityksen palveluksessa olevalta asiantuntijalta, joka toimii myös standardointilaitoksissa edustajana. Kirjeessä vahvistetaan, että sementtivuoraus on vientimarkkinoilla paksumpi.

(130) Komissio pani merkille, että myytävissä putkissa saattaa olla jäljellä kosteutta. Tämä koskee kuitenkin vain lähetyksiä, jotka lähtevät tehtaalta pian putkien valmistuksen jälkeen. Komissio pani merkille, että kosteuspitoisuus vähenee ajan myötä, mutta kolmen päivän kuluttua se pysyy vakaana. ECL ei myöskään toimittanut näyttöä siitä, miten kosteuspitoisuus vaikuttaa sementtivuorauksen painoon ja putken kokonaispainoon, eikä ilmoittanut tätä määrällisesti. Komission mielestä nämä päätelmät olivat teoreettisia, koska ECL ei pystynyt täsmällisesti määrittämään, kuinka kauan aikaa kului tuotteiden tuotanto- ja vientiajankohdan välillä.

(131) Komissio myös totesi tältä osin, että kun se vertasi sementtivuorauksen nimellispainoa (teoreettista painoa) sementtivuorauksen ilmoitettuun painoon kotimarkkinoiden osalta, painotettu keskimääräinen vaihtelu oli hyvin vähäistä, noin [0–3] prosenttia. Vientimarkkinoiden osalta vaihtelu oli paljon suurempaa, keskimäärin [0–10] prosenttia ja joissakin tapauksissa jopa [15–30] prosenttia. Komission mielestä myös tämä osoitti, että ECL:n ilmoittamat painotiedot eivät pitäneet paikkaansa.

(132) Lisäksi riippumattoman tarkastuksia suorittavan yrityksen raportti osoitti, että sementtivuorauksen paksuus (ja siten myös paino) voi vaihdella. Raportista kävi kuitenkin ilmi myös, että samanlaista vaihtelua esiintyy metallin nettopainossa, jonka ECL ilmoitti järjestelmällisesti olevan hyvin lähellä nimellispainoa (teoreettista painoa). Raportissa ei kuitenkaan selitetty, miksi poikkeamia nimellispainosta esiintyi vain vientimarkkinoiden osalta ja miksi paino oli kotimarkkinoilla lähellä nimellispainoa.

(133) Yleisen väitteen osalta, jonka mukaan vientiin tarkoitetut putket ovat paksumpia kuin ECL:n kotimarkkinoille tuottamat putket, komissio toisti, että tätä ei mainittu missään vaiheessa paikan päällä tehdyn tarkastuksen yhteydessä. Päinvastoin komissio totesi, että halkaisijaltaan samanpaksuisissa putkissa on aina samanlainen sementtivuoraus. Komission mielestä ECL:ään etuyhteydessä olevan yrityksen palveluksessa olevan asiantuntijan kirjeessä ei myöskään vahvisteta, että unionin markkinoille tarkoitetuissa putkissa on yleisesti aina oltava paksumpi sementtivuoraus. Kirjeessä vain esitetään yhteenveto eri normeista ja vahvistetaan, että halkaisijaltaan alle 300 mm:n putkissa on standardin mukaan oltava 4 mm:n paksuinen sementtivuoraus. Vaikka kirjeessä mainitaan, että sementtilaastin halkeamia koskeva vaatimus on EU:n normeissa tiukempi, tämä ei kuitenkaan ole komission mielestä peruste sille, miksi sementtivuorauksen olisi oltava EU:n normeissa vaadittua paksumpi. Asiakirja-aineisto ei myöskään sisältänyt näyttöä siitä, että paksumpi sementtivuoraus vähentäisi halkeamia. Esimerkiksi ECL:n tuote-esitteen mukaan halkeamia syntyy väistämättä paksuudesta riippumatta. Nämä halkeamat sekä muut, kuljetuksen aikana mahdollisesti syntyvät yksittäiset halkeamat ovat hyväksyttäviä, ja ne korjaantuvat itsestään, kun putki joutuu käytön myötä kosketukseen veden kanssa.

3.4.1.4 Käytettävissä olevien tietojen käyttöön liittyvät oikeudelliset vaatimukset

(134) ECL väitti, että käytettävissä olevien tietojen soveltamisen osalta on noudatettava polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 18 artiklassa säädettyjä oikeudellisia vaatimuksia, joita sovellettaessa on otettava huomioon WTO:n polkumyyntisopimus. ECL väitti, että käytettävissä olevien tietojen käyttö olisi rajoitettava tarvittavissa tiedoissa olevien puutteiden korjaamiseen. Lisäksi niiden käyttö olisi rajoitettava puuttuvien tarvittavien tietojen täydentämiseen kohtuullisesti, jotta voidaan muodostaa tarkat päätelmät. Käytettävissä olevia tietoja ei myöskään saisi käyttää rankaisutarkoituksessa, ja niissä olisi otettava huomioon kaikki asianomaisen osapuolen toimittamat perustellut tosiseikat, vaikka nämä eivät sisältäisikään kaikkia pyydettyjä tietoja.

(135) ECL väitti, että tutkivien viranomaisten pitää pyrkiä hyödyntämään osapuolten niille toimittamia tietoja mahdollisimman pitkälti. Polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 18 artiklan 3 kohdassa säädetään, että vaikka asianomaisen osapuolen esittämät tiedot eivät kaikissa suhteissa olisikaan parhaita mahdollisia, komissio ei kuitenkaan saa jättää niitä huomiotta, edellyttäen, että mahdolliset puutteet eivät liikaa hankaloita kohtuullisen oikeiden päätelmien tekemistä, että tiedot toimitetaan hyvissä ajoin, että ne voidaan tarkistaa ja että osapuoli on toiminut parhaan kykynsä mukaan.

(136) Komissio totesi, että se ei edellä esitettyjen väitteiden perusteella voinut katsoa ECL:n tietojen johtavan kohtuullisen oikeisiin päätelmiin. Päinvastoin poikkeamat ja erot tiedoissa osoittivat, että niitä ei ollut ilmoitettu oikein. Lisäksi komissio päätteli useiden todisteiden osoittavan, että tiedot esitettiin siten, että niissä aliarvioitiin metallin nettopaino vientimarkkinoilla, jotta tulokset olisivat pyynnön esittäjän kannalta suotuisampia. Sen, että tiedot toimitettiin hyvissä ajoin ja viipymättä, ei katsota kompensoivan muita vakavia puutteita.

3.4.1.5 Vaihtoehtoisten tietojen käyttö

(137) ECL väitti, että jos komissiolla on epäilyksiä ECL:n ilmoittaman metallin painon luotettavuudesta (josta ECL ei ole samaa mieltä), sen olisi kuitenkin käytettävä kotimarkkinoiden ja unionin markkinoiden myyntitietoja, jotka ilmoitettiin (asianmukaisesti mukautettuihin Kanta-painoihin perustuvien) sementtivuorauksen sisältävien painojen tai metrimäärän perusteella. ECL väitti, että sementtivuorauksen sisältäviä painoja ja metrimääriä koskevat tiedot toimitettiin hyvissä ajoin, asianmukaisesti ja liiketoimikohtaisesti ja että myös komissio todensi nämä tiedot, eli niitä voidaan käyttää ilman, että ne hankaloittavat liikaa tutkimusta.

(138) ECL katsoi tehneensä komission kanssa yhteistyötä kaikilta osin parhaan kykynsä mukaan. ECL on vuodesta 2014 lähtien ollut useiden tutkimusten kohteena, ja jokaisessa tutkimuksessa se on toimittanut kaikki tiedot hyvissä ajoin ja tehnyt yhteistyötä parhaan kykynsä mukaan. Komissio ei ole myöskään koskaan aiemmin havainnut ongelmia ECL:n tiedoissa.

(139) Käsillä olevan tutkimuksen osalta ECL ilmoitti komissiolle ECL:n ja SPL:n tulevasta sulautumisesta pyrkien siten toimimaan avoimesti ja julkistamaan kaikki mahdolliset tiedot välttääkseen mahdolliset väitteet, ettei se ole toimittanut täydellisiä tietoja. ECL:n mukaan tämä välivaiheen tarkastelu on kuitenkin tarpeeton.

(140) Kuten edellä johdanto-osan 74–136 kappaleessa selitetään, komissio ei voinut luottaa ECL:n ilmoittamiin metallin nettopainoa koskeviin tietoihin. Koska kaikki painoa koskevat tiedot oli ilmoitettu virheellisesti, tietoja ei voitu käyttää eikä korjata. Tarkemmin sanottuna komissio ei pystynyt määrittämään, mitkä tiedot olivat oikein eli mitä tietoja olisi voitu korjata tai mukauttaa.

(141) Metallin bruttopainon osalta ECL:n toimittamat tiedot ([24]) osoittivat, että sementtivuorauksen sisältävä paino kotimarkkinamyynnissä oli [0–10] prosenttia suurempi kuin Kanta-kokonaispaino, joka sisälsi lisäksi pakkauksen. Tälle erolle ei esitetty uskottavaa selitystä, mikä asettaa kotimarkkinoiden osalta ilmoitetun bruttopainon uskottavuuden kyseenalaiseksi.

(142) Komission toteama ero liittyy kahteen parametriin: metallin netto-/bruttopainoon ja pituuteen. Komission havaitsemien erojen oli johduttava siitä, että ainakin toinen näistä parametreista oli ilmoitettu virheellisesti. Painon virheellinen ilmoittaminen saattoi johtua myös siitä, että vietyjen putkien pituudet oli ilmoitettu virheellisesti, sillä paino ilmaistaan kilogrammoina metriä kohti. Sen vuoksi komissio ei voinut päätellä, että ECL oli ilmoittanut pituudet oikein.

(143) Näin ollen komissio päätteli, ettei tämän toisen mittayksikön pohjalta voitu tehdä vaihtoehtoisia laskelmia ja että tällaisia tarkastusmenettelyn jälkeen toimitettuja tietoja ei myöskään voitu todentaa.

(144) Lisäksi se, että ECL on tehnyt yhteistyötä useissa tutkimuksissa vuodesta 2014 lähtien ja että sen toimittamat tiedot on aina hyväksytty tähän mennessä, ei takaa, että tässä tutkimuksessa toimitetut tiedot ovat automaattisesti luotettavia.

(145) Sen väitteen osalta, että käsillä oleva osittainen välivaiheen tarkastelu on tarpeeton, komissio viittaa edellä 1.2 ja 3.1 jaksossa esitettyihin selityksiin. ECL:n ja SPL:n sulautuminen vaikutti myynti- ja kustannustietoihin, jotka ovat polkumyyntimarginaalin laskemisen kannalta merkityksellisiä, ja kyseessä on pysyvä muutos. Sen vuoksi komissio katsoi, että ECL:n ja SPL:n sulautuminen täytti polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan oikeudelliset edellytykset.

3.4.1.6 Käytettävissä olevien tietojen soveltamistapa

(146) ECL valitti myös käytettävissä olevien tietojen soveltamistavasta. Se toimitti yhteenvedon komission eri pyyntöihin liittyvistä menettelyvaiheista ja pyyntöjen esittämispäivämääristä ja huomautti, että se sai 18 artiklan mukaisen kirjeen vasta 11 päivänä heinäkuuta 2023. ECL katsoi myös, että sille ei ilmoitettu välittömästi (polkumyyntisopimuksen liitteessä II olevassa 6 kohdassa tarkoitetulla tavalla) syistä, joiden vuoksi sen toimittamat metallin painoa koskevat tiedot mahdollisesti hylättäisiin, eikä sille annettu mahdollisuutta esittää lisäselvityksiä tarkastusmenettelyn aikana. Lisäksi se katsoi, ettei sille annettu riittävästi aikaa esittää huomautuksia 18 artiklan mukaisessa kirjeessä esitetyistä päätelmistä ja että huomautusten esittämisen määräajan jatkaminen kolmella päivällä ei riittänyt.

([24]) Tiedot sementtivuorauksen sisältävästä painosta kotimarkkinamyynnissä toimitettiin sen jälkeen, kun komissio oli tutkinut painoeroa.

(147) Komissio katsoi, että painon määrittämiseen liittyvistä tiedoista keskusteltiin perusteellisesti tarkastuskäynnin aikana, jonka yhteydessä komissio keräsi suuren määrän näyttöä. Koska ECL:n toimittamat alkuperäiset tiedot sisälsivät pääasiassa metallin nettopainoon perustuvia tietoja, komissio pystyi tekemään analyysin ja määrittämään erojen vakavuuden ja vaikutuksen vasta sen jälkeen, kun ECL:n tiloihin oli tehty tarkastuskäynti, jonka aikana komissio sai asianomaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta täydelliset, vaihtoehtoisiin mittayksikköihin perustuvat tiedot.

(148) Komissio katsoi myös, että se antoi ECL:lle riittävästi aikaa selitysten esittämiseen, lisätietojen toimittamiseen ja huomautusten esittämiseen päätelmistään. Komissio esitti selvityspyynnön jo 29 päivänä kesäkuuta 2023. Lisäksi se ilmoitti ECL:lle tietojen luotettavuutta koskevista epäilyksistään 5 päivänä heinäkuuta 2023 eli etuyhteydessä olevan yrityksen etätarkastuksen viimeisenä päivänä; Kolkataan sijoittautuneen vientiä harjoittavan tuottajan edustaja toimi avustavassa roolissa tässä etätarkastuksessa. Tämä tarkoittaa, että kun otetaan huomioon vastauksen toimittamisen määräajan pidentäminen, ECL:llä oli yhteensä 14 päivää aikaa esittää huomautuksia 18 artiklan mukaisesta kirjeestä, joka lähetettiin 10 päivänä heinäkuuta 2023. Lisäksi komissio järjesti 26 päivänä heinäkuuta 2023 kattavan kuulemisen ECL:n kanssa. Myös alustavien päätelmien ilmoittamisen yhteydessä annettiin mahdollisuus esittää huomautuksia.

3.4.1.7 Päätelmät

(149) Komissio katsoi edellä 3 jaksossa esitetyn merkittävän näytön perusteella, että ECL toimitti harhaanjohtavia tai virheellisiä tietoja aliarvioidakseen polkumyyntimarginaalinsa laskemiseen käytettävän metallin nettopainon ja pienentääkseen siten polkumyyntimarginaaliaan.

3.5 **Päätelmien ilmoittamisen jälkeen esitetyt huomautukset**

3.5.1 *ECL:n huomautukset*

(150) ECL väitti päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että komission päätös soveltaa käytettävissä olevia tietoja perustui tosiseikkojen arvioinnissa tapahtuneeseen ilmeiseen virheeseen sekä oletuksiin ja deduktiiviseen päättelyyn vailla tosiseikkoihin perustuva näyttöä.

(151) ECL kiisti, että se olisi pyrkinyt alentamaan polkumyyntimarginaalia ilmoittamalla metallin nettopainon tahallisesti väärin. Yritys korosti, ettei se millään tavalla pyrkinyt toimittamaan vääriä, virheellisiä tai harhaanjohtavia tietoja ja ettei se vaarantaisi mainettaan Intiassa, unionissa ja maailmanmarkkinoilla.

(152) ECL toisti, että komissio tarkasti kustannuksiin liittyvät tiedot ja täsmäytti ne yrityksen koetaseen ja kirjanpidon kanssa. Sen vuoksi ECL oli sitä mieltä, että tuotantokustannukset tarkastettiin tyydyttävällä tavalla.

(153) Sekä ECL että Intian viranomaiset väittivät, että komissio oli tehnyt virheellisiä laskelmia ja että metallin nettopainon ilmoittaminen todellista pienempänä ei muuttaisi polkumyyntimarginaalia. Ne toimittivat laskelmia, joissa osoitettiin, että jos metallin nettopaino ilmoitetaan liian pienenä ja vientihinta ja normaaliarvo määritetään sen perusteella, niistä johdettava polkumyyntimarginaali ei muutu. Tämän perusteella sekä ECL että Intian viranomaiset katsoivat, etteivät väitteet, joiden mukaan ECL olisi ilmoittanut tiedot väärin polkumyyntimarginaalin alentamiseksi, pitäneet paikkaansa.

(154) Komissio viittasi havaintoihin, jotka ilmoitettiin osapuolille 18 artiklan mukaisessa kirjeessä ja jotka esitetään edellä 3.2 jaksossa. Se huomautti, että sen havainnot koskivat vientihinnan määrittämistä varten toimitettuja tietoja. Metallin nettopainon aliarviointia koskevaa virhettä ei todettu molemmilla puolilla (sekä vientihinnoissa että normaaliarvossa), jolloin virheen vaikutukset olisivat kompensoituneet. Sen sijaan aliarvioimalla metallin nettopainon vain laskelman toisella puolella ECL aliarvioi perusteettomasti polkumyyntimarginaalin, kuten yleiset päätelmät sisältävän asiakirjan 39 kohdassa selitettiin.

(155) Komissio huomautti kuitenkin, että sen arvioinnin ja erityisesti kotimarkkinoilla myytyjen ja vietyjen tuotteiden kokonaispainoissa havaittujen erojen tarkoituksena oli osoittaa, etteivät toimitetut tiedot voineet olla oikein. Käytettävissään olevien tietojen perusteella komissio ei kuitenkaan voinut päätellä, johtuivatko havaitut erot metallin nettopainon, bruttopainon vai putkien pituuden virheellisestä ilmoittamisesta.

3.5.1.1 Epäobjektiivisuus ja näytön puute sekä vaihtoehtoiset menetelmät polkumyyntimarginaalin määrittämiseksi

(156) ECL kiinnitti päätelmien ilmoittamisen jälkeen huomiota menetelmään, jonka perusteella komissio päätteli, etteivät yrityksen toimittamat tiedot pitäneet paikkaansa. Se huomautti, että komissio käytti sementtivuorauksen sisältävää painoa osoittaakseen, että vienti- ja kotimarkkinoilla myytyjen tuotteiden painot erosivat toisistaan. ECL totesi komission katsoneen vaihtoehtoisten tietojen mahdollista käyttöä koskevissa päätelmissään, että sementtivuorauksen sisältävät painot saattoivat olla virheellisiä. Tämän päätelmän vuoksi ECL katsoi, ettei komissio voi päätellä sementtivuorauksen sisältävän painon perusteella, että metallin nettopainot olivat virheellisiä. Sen vuoksi komissiolla ei sen mielestä ollut perusteita väittää, että ilmoitetut metallin nettopainot olivat virheellisiä.

(157) Komissio oli eri mieltä väitteestä, jonka mukaan se, että ECL:n tiedoissa olevien ristiriitojen osoittamiseksi käytettiin sementtivuorauksen sisältävää painoa (jonka paikkansapitävyyttä komissio epäili), tarkoittaisi, ettei komissiolla ollut perusteita todeta, ettei tietoja (metallin nettopainoa) ollut ilmoitettu oikein. Komission tekemän vertailun tarkoituksena oli ainoastaan osoittaa, etteivät ECL:n toimittamat tiedot voineet olla oikein, kuten 3.2 jaksossa yksityiskohtaisesti selitetään.

(158) Komissio katsoi, ettei se tosiseikka, että komissio epäili joidenkin painotietojen paikkansapitävyyttä mutta ei pystynyt määrittämään, mitkä tiedoista olivat virheellisiä, asettanut kyseenalaisiksi komission päätelmää vaan pikemminkin osoitti, että luotettavien tietojen puuttuessa ei ollut vaihtoehtoista menetelmää polkumyyntimarginaalin laskemiseksi. Koska komissiolla oli perusteltu syy epäillä, että metallin nettopaino, bruttopaino ja/tai pituus oli ilmoitettu väärin, se ei voinut käyttää mitään näistä laskelmien perustana.

(159) ECL väitti myös, ettei komissio harkinnut vaihtoehtona putkien nimellispainon (teoreettisen painon) tai pituuden käyttämistä. ECL oli myös sitä mieltä, että ilmoitetut pituudet eivät voineet olla väärin.

(160) Komissio toisti, että sen analyysi perustui metrikohtaiseen painoon. Siten komission toteama ero liittyy kahteen parametriin: metallin netto-/bruttopainoon ja pituuteen. Komission havaitsemien erojen oli johduttava siitä, että toinen näistä parametreista oli ilmoitettu virheellisesti. Painon virheellinen ilmoittaminen saattoi johtua myös siitä, että vietyjen putkien pituudet oli ilmoitettu virheellisesti, sillä paino ilmaistiin kilogrammoina metriä kohti. Näin ollen jos painona käytettäisiin nimellispainoa, se olisi ilmaistava metriä kohti. Koska komissio ei voinut päätellä, että ECL oli ilmoittanut pituudet oikein, nimellispainon käyttäminen ei olisi taannut, että sen perusteella määritetty vientihinta olisi ollut oikein.

(161) Näin ollen komissio toisti päätelmänsä eli sen, että tämän toisen mittayksikön pohjalta ei voitu tehdä vaihtoehtoisia laskelmia ja että tällaisia tarkastusmenettelyn jälkeen toimitettuja tietoja ei myöskään voitu todentaa.

3.5.1.2 Todellinen ja nimellinen sementtivuoraus vientimarkkinoilla

(162) ECL:n mielestä komissio ei myöskään esittänyt empiiristä näyttöä siitä, että paksumpi sementtivuoraus vientimyynnissä ei olisi tieteellisesti mahdollinen ja että sitä ei käytettäisi. ECL toimitti väitteensä tueksi Baillifin laatimia raportteja, joista kävi ilmi, että ECL:n ranskalaisille ja italialaisille tytäryhtiöilleen tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla toimittamissa putkissa oli nimellispaksuutta paksumpi sementtivuoraus. Lisäksi ECL toimitti SG PAM:n tuottamista putkista laadittuja testausraportteja.

(163) Ranskalaisten ja italialaisten tytäryhtiöiden osalta toimitetut raportit osoittivat, että halkaisijaltaan useissa erikokoisissa putkissa, joiden sementtivuorauksen nimellispaksuus oli 4 mm, sementtivuorauksen todellinen paksuus vaihteli ja ylitti nimellispaksuuden jopa [80–100] prosentilla. Raporttien perusteella ECL väitti, että sementtivuorauksen todellinen paksuus voi säännöllisesti ylittää nimellispaksuuden ja että tästä syystä ei ole perusteita päätellä, ettei komission yleiset päätelmät sisältävän asiakirjan 95 kohdassa mainitsema [35–70] prosenttia suurempi sementtivuorauksen paksuus olisi uskottava.

(164) Komissio tutustui ECL:n toimittamiin raportteihin. Raportit todellakin osoittivat, että tutkittujen putkien sementtivuorauksen todellinen paksuus poikkesi nimellispaksuudesta ja oli nimellispaksuutta suurempi. Komissio kuitenkin katsoi, että tällainen vertailu olisi pitänyt tehdä sekä kotimarkkinamyynnin että vientimyynnin osalta, sillä kuten yleiset päätelmät sisältävän asiakirjan 95 ja 99 kohdassa selitetään, kotimarkkinoilla todellisen ja nimellispainon painotettu keskimääräinen vaihtelu oli noin [0–3] prosenttia, kun taas vientimyynnissä se oli keskimäärin [0–10] prosenttia (joissakin tapauksissa jopa [15–30] %). Kuten yleiset päätelmät sisältävän asiakirjan 96–104 kohdassa selitetään, komissio katsoi, ettei tälle erolle ollut perusteita.

3.5.1.3 Tosiseikkojen arvioinnissa tapahtunut ilmeinen virhe ja polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan virheellinen soveltaminen

(165) ECL katsoi myös, että komissio teki ilmeisen virheen metallin nettopainoa koskevien tosiseikkojen arvioinnissa ja että se sovelsi polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 18 artiklan 1 kohtaa väärin.

(166) Ensinnäkin ECL totesi komission ymmärtäneen väärin, että ECL olisi ottanut jokaisesta tilauksesta otoksen ja että otokseen valitut putket olisi punnittu (yleiset päätelmät sisältävän asiakirjan 40 kohta). ECL mainitsi, että testatuista putkista tarkistettiin vain paksuus. Se mainitsi myös, että tuotantotiedot kirjattiin metreinä ja että SAP-kirjanpitojärjestelmä muunsi metrimäärät automaattisesti metallin painoksi. ECL:n mukaan tämä tapahtui täysin ilman ihmisen osallistumista. ECL mainitsi myös, että näin saatava paino on vakiopaino, jota käytetään alalla yleisesti.

(167) Komission mielestä väite, että ECL ei punninnut otokseen valittuja putkia, on ristiriidassa niiden tietojen kanssa, jotka komissio sai tarkastuskäynnin aikana. Se, että otokseen valitut putket punnittiin, todettiin myös tarkastuskäynnistä laaditussa raportissa, joka lähetettiin ECL:lle, jotta tämä tarkastaisi sen oikeellisuuden. ECL esitti huomautuksia useista seikoista mutta ei siitä, miten komissio oli ymmärtänyt putkien punnitsemisen.

(168) Komissio totesi myös, että ECL mainitsi nyt ensimmäisen kerran, että tuotantotiedot itse asiassa kirjattiin metreinä ja että SAP-järjestelmä muunsi putkien pituuden painoksi. Nämä väitetyt ristiriitaiset tiedot, jotka toimitettiin vasta tarkastusmenettelyn jälkeen, ja se, että putkia ei todellisuudessa punnittu koko tuotantoprosessin aikana, vain vahvistivat komission epäilyjä siitä, ettei ECL ilmoittanut painoja oikein.

3.5.1.4 Komission väitetysti tekemät virheelliset vertailut ja laskelmat

(169) ECL toisti, että kaikkien kotimarkkinoilla ja kaikkien vientimarkkinoilla myytyjen putkien vertailu perustui eri tuotevalikoimaan ja että tämä vertailu oli sen vuoksi merkityksetön.

(170) Komissio muistutti, että vaikka kaikkien tuotteiden vertailu perustuikin eri tuotevalikoimaan, vertailun tulos kuitenkin vahvisti lähes samanlaisten (sekä ei suoraan vertailukelpoisten) tuotteiden osalta tehdyt havainnot.

(171) ECL totesi niiden tuotteiden osalta, jotka eivät olleet suoraan vertailukelpoisia, että menetelmä, jolla komissio laski kotimarkkinoilla myytyjen ja vietyjen tuotteiden sementtivuorausten painoeron, oli virheellinen. Lähes samanlaisten tuotteiden osalta ECL viittasi omiin huomautuksiinsa ja laskelmiinsa, jotka se toimitti vastauksena 18 artiklan mukaiseen kirjeeseen ja joista esitetään yhteenveto edellä 3.4 jaksossa. Lisäksi se väitti, että erot olisi ilmaistava sementtivuorauksen sisältävän painon perusteella ja että sen vuoksi ne ovat todellisuudessa pienempiä. ECL väitti myös, että joidenkin tiettyjen tuotelajien osalta komission havaitsema ero oli hyvin pieni tai että tällaisten tuotelajien osuus viennistä oli pieni. Se väitti myös, että joidenkin tiettyjen tuotelajien erot olivat pieniä tai että ne koskivat vain pientä vientimäärää.

(172) ECL ei myöskään ollut samaa mieltä kosteuspitoisuutta koskevasta komission päätelmästä. Se toimitti uusia laskelmia, joissa sen mukaan oli otettu huomioon kotimarkkinoilla myytyjen putkien sisältämä kosteus, joka olisi otettava huomioon vertailussa vientimarkkinoihin.

(173) Komissio totesi sekä lähes samanlaisten että muiden kuin verrannollisten tuotteiden osalta, ettei ECL toimittanut mitään lisänäyttöä, joka olisi osoittanut, että komission laskelmat olivat virheellisiä.

(174) Komissio myös katsoi, että sen menetelmä, jonka mukaan prosentuaalinen ero ilmaistiin metallin nettopainon osuuden perusteella, oli oikea ja että ei ollut perusteita ilmaista eroa sementtivuorauksen perusteella. Metallin nettopaino oli samanlainen viennissä ja kotimarkkinoilla, eli prosentuaalisen vertailun tarkoituksena oli osoittaa, että sementtivuorauksen paino oli vientimyynnissä eri kuin kotimarkkinamyynnissä.

(175) ECL:n mainitsemien tiettyjen tuotelajien vertailun osalta komissio oli samaa mieltä siitä, että joidenkin tuotelajien osalta ero tai vientimäärä oli pieni. Painotetun keskiarvon perusteella ero oli kuitenkin silti [0–10] prosenttia.

(176) Kosteuspitoisuuden osalta komissio pani ECL:n väitteet merkille. Se oli eri mieltä siitä, että kosteuspitoisuus olisi vaikuttanut kotimarkkinoilla myytyjen putkien painoon. Vaikka näin olisikin ollut, erot olisivat ECL:n omien laskelmien mukaan silti merkittäviä.

3.5.1.5 SAP-järjestelmään ja riippumattoman tarkastuksia suorittavan yrityksen raportteihin perustuvat tiedot

(177) ECL myös toisti väitteensä, jonka mukaan tiedot olivat peräisin SAP-järjestelmästä ja että ne ovat näin ollen oikein. Se toisti, että metallin nettopaino mainittiin viennin pakkausluettelossa ja että näin toimittiin jo ennen tämän tapauksen käsittelyn alkamista vuonna 2014.

(178) ECL väitti nyt, että riippumattoman tarkastuksia suorittavan yrityksen tekemät metallin painoa koskevat testit eivät vaikuttaneet oikein tehdyiltä, koska kyseisen yrityksen kirjaama testattujen putkien kokonaispaino oli suurempi kuin metallin paksuuden perusteella määritetyn metallin painon sekä sementtivuorauksen painon summa. ECL:n mukaan tämä johtui siitä, että metallin paksuus mitattiin todennäköisesti putkien päistä, joissa metallikerros on paksumpi. Näin ollen paksuus ei ollut oikein.

(179) ECL väitti jälleen, että vienti- ja kotimarkkinoilla käytetyt sementtivuoraukset olivat erilaisia ja että SAP-järjestelmässä putket erotettiin toisistaan niiden eritelmien mukaan.

(180) Komissio viittasi 3.4 kohdassa esitettäviin päätelmiinsä. Se katsoi, ettei ECL esittänyt mitään lisänäyttöä, joka olisi tukenut sen väitettä oikein ilmoitetuista tiedoista. Riippumattoman tarkastuksia suorittavan yrityksen raportin osalta, jonka sisältämät metallin painoa koskevat tiedot olivat ECL:n mukaan virheellisiä, komissio katsoi, että sama mittausvirhe saattoi toistua myös sementtivuorauksen osalta. Sen vuoksi komissio katsoi, että ECL ei voinut raportin perusteella esittää varmoja väitteitä myöskään sementtipäällysteen painosta.

3.5.1.6 Käytettävissä olevien tietojen ei pitäisi olla rankaisevia, ja tiedoiksi olisi valittava asianmukaisimmat tiedot

(181) ECL väitti, että vaikka metallin nettopainoa koskevissa tiedoissa oli komission mukaan tiettyjä puutteita, nämä puutteet eivät kuitenkaan olleet luonteeltaan tai laajuudeltaan sellaisia, että ne olisivat komission kannalta liikaa hankaloittaneet kohtuullisen oikeiden päätelmien tekemistä normaaliarvosta ja vientihinnoista. ECL väitti myös, että komissio ei havainnut epäjohdonmukaisuuksia myynnin arvoa koskevissa tiedoissa, tuotantokustannuksissa eikä missään muissa yrityksen taloudellisissa tiedoissa. ECL katsoi, että oli rankaisevaa, kohtuutonta ja syrjivää ja ettei ollut riittäviä perusteita a) olla käyttämättä yrityksen ehdottamia kolmea vaihtoehtoa määrien määrittämiselle (nämä vaihtoehdot olisivat olleet asianmukaisin ja sopivin korvaaja metallin nettopainolle) sekä b) hylätä kaikki ECL:n toimittamat tiedot polkumyyntimarginaalia laskettaessa ja määrätä sille 19 prosentin jäännöspolkumyyntimarginaali, joka perustui Jindal Sawille vuoden 2015 tutkimuksessa laskettuun marginaaliin lähes kahdeksan–yhdeksän vuoden takaiselta tutkimusajanjaksolta, ja että tämä myös rikkoi useita polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 18 artiklan säännöksiä sekä polkumyyntisopimuksen liitettä II, kuten jäljempänä esitetään.

(182) ECL toisti, että laskelmien tekemiseksi voitaisiin käyttää vaihtoehtoisia menetelmiä ja että komission ei pitäisi hylätä kaikkia ECL:n toimittamia tietoja vaan sen pitäisi käyttää niitä käytettävissä olevia tietoja, joilla voidaan kohtuullisesti korvata virheelliset tiedot. ECL toisti lisäksi, että komissio voisi käyttää pituutta, brutto-/Kanta-painoa, sementtivuorauksen sisältävää painoa tai metallin nimellispainoa.

(183) ECL:n mielestä sen kaikkien tietojen hylkääminen ja 19 prosentin polkumyyntimarginaalin käyttö on erittäin rankaisevaa. Mielestään ECL teki yhteistyötä parhaan kykynsä mukaan ja huomattavasti laajemmin kuin tavanomaisessa polkumyyntitutkimuksessa normaalisti ja kuin mitä tavallisesti pyydetään. Sen vuoksi komissio rikkoi ECL:n mielestä suhteellisuusperiaatetta. Se antoi esimerkkejä tutkimuksista, joissa komissio ei hylännyt kaikkia tietoja vaan korvasi niitä tai käytti vientiä harjoittavan tuottajan toimittamia tietoja.

(184) Komissio katsoi, ettei ECL:n toimittamissa tiedoissa esitetty lisänäyttöä, joka voisi muuttaa sen päätelmää. Komissio käsitteli ECL:n esittämiä väitteitä laajasti jo tutkimuksen aikana sekä yleiset päätelmät sisältävässä asiakirjassa. Asianmukaisten käytettävissä olevien tietojen käyttöä koskevaa väitettä käsitellään jäljempänä 4 jaksossa.

3.5.1.7 Menettelyä koskevat kysymykset

(185) ECL katsoi, ettei sille ilmoitettu viipymättä komission päätöksestä ja syistä, joiden vuoksi kaikki sen tiedot hylättiin. Koska komissio ei ilmoittanut ECL:lle viipymättä, että kaikki tämän tiedot – ei pelkästään metallin nettopainon määrittämiseen liittyvät tiedot – hylättiin, ja koska ECL:lle ei annettu mahdollisuutta esittää lisäselvityksiä tästä asiasta, komissio teki ilmeisen virheen polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 18 artiklan soveltamisessa ja rikkoi sen 18 artiklan 4 kohtaa sekä polkumyyntisopimuksen liitteessä II olevaa 6 kohtaa. ECL:n mukaan se sai vasta yleiset päätelmät sisältävän asiakirjan kautta tietää, että komissio oli päättänyt hylätä kaikki sen tiedot, eikä tässäkään asiakirjassa selitetty, miksi tiedot oli hylätty kokonaisuudessaan.

(186) ECL viittasi 18 artiklan mukaiseen kirjeeseen, jossa todettiin sen mukaan, että komissio aikoi hylätä ainoastaan määrien määrittämiseen liittyvät tiedot. Lisäksi ECL viittasi WTO:n paneelin asiassa ”Mexico – Steel Pipes and Tubes” laatimaan raporttiin, jossa mainitaan, että käytettävissä olevien tietojen käyttämiseksi ei riitä, että todetaan yleisesti, että käytettävissä olevia tietoja voidaan käyttää […], vaan se edellyttää, että asianomaiselle osapuolelle ilmoitetaan selvästi ja suoraan päätöksestä hylätä sen tiedot kyseisessä tapauksessa sekä perustelut tällaiselle päätökselle ([25]).

(187) Komissio oli asiasta eri mieltä. Se katsoi, että polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 18 artiklan 4 kohdan mukaisesti se ilmoitti ECL:lle yksityiskohtaisesti havainnoistaan ja antoi sille mahdollisuuden esittää lisäselvityksiä. Kuten 3.4 jaksossa selitetään, komissio ei pitänyt näitä selityksiä tyydyttävinä ja se myös esitti yksityiskohtaiset perustelut tälle näkemykselle.

(188) Komissio oli myös eri mieltä siitä, että sen 18 artiklan mukaisessa kirjeessä esittämät tiedot olisivat olleet pelkkä yleinen lausunto; päinvastoin – se ilmoitti havaitsemistaan epäjohdonmukaisuuksista pyynnön esittäjälle jo ennen 18 artiklan mukaisen kirjeen lähettämistä, ja tämä kirje sisälsi myös hyvin yksityiskohtaiset laskelmat ja perustelut. Kirjeessä todettiin selvästi, että siinä mainitut epäjohdonmukaisuudet asettivat ECL:n toimittamien tietojen luotettavuuden kyseenalaiseksi ja että sen vuoksi komissio aikoi hylätä tiedot, jotka liittyivät koko ECL:n tuottaman ja myymän tarkastelun kohteena olevan tuotteen määrien määrittämiseen. Tässä yhteydessä käytettiin sanaa ”aikoa”, sillä ECL:lle ja muille osapuolille annettiin silti mahdollisuus esittää huomautuksia, minkä jälkeen komissio päättäisi hylkäämisestä.

(189) Kuten edellä 3.2 jaksossa tarkemmin selitetään, määritettyjä määriä (yksikkökohtaisia arvoja) käytetään sekä vientihinnan että normaaliarvon määrittämiseksi. Sen vuoksi komissio oli eri mieltä siitä, että 18 artiklan mukaisessa kirjeessä ei olisi selvästi mainittu, että kaikki tiedot voitaisiin hylätä.

([25]) WTO:n paneelin raportti asiassa ”Mexico – Steel Pipes and Tubes”, 7.188 kohta.

3.5.2 *Intian viranomaisten huomautukset*

(190) Sen lisäksi, että Intian viranomaiset toimittivat ECL:n esittämää peruuttamispyyntöä tukevia huomautuksia, ne viittasivat yleiset päätelmät sisältävässä asiakirjassa esitettyihin komission havaintoihin. Intian viranomaisten mukaan ECL:n antamat sekä yrityksen SAP-järjestelmään kirjatut tiedot olivat oikein, eikä ECL:ään niiden mielestä pitäisi soveltaa 19 prosentin jäännöstullia.

(191) Komissio pani tämän huomautuksen merkille. Se katsoi, että Intian viranomaisten esiin tuomat kysymykset käsiteltiin jo yleiset päätelmät sisältävässä asiakirjassa.

3.5.3 *SG PAM:n huomautukset*

(192) SG PAM katsoi, että ECL ei ole tehnyt riittävää yhteistyötä useammissa kaupan suojatoimia koskevissa tutkimuksissa viitaten vuosina 2020 ja 2021 tehtyihin tutkimuksiin, jotka on päätetty.

(193) SG PAM:n mielestä se, että osapuoli ei pystynyt toimittamaan perusteltuja tietoja putkien sementtilaastivuorauksen todellisesta paksuudesta, tarkoittaa, että vuorauksessa ei ole eroja (viennin ja kotimarkkinoiden välillä). SG PAM:n mielestä ei ole mitään syytä sille, että ECL:n olisi asennettava eri markkinoille tarkoitettujen putkien sisälle eripaksuinen sementtilaastivuoraus. Se väitti, että sovellettavien EU:n normien mukaan sementtilaastivuorauksen vähimmäispaksuus on 2,5 mm (paksuus 4 mm ja negatiivinen poikkeama 1,5 mm). Näin ollen se oli komission kanssa samaa mieltä siitä, että 3,5 millimetrin paksuus, joka mainitaan ECL:n Intian markkinoille tarkoitetussa luettelossa, on sekä unionin että Intian standardissa sallitun paksuuspoikkeaman sisällä.

(194) SG PAM myös epäili, käyttääkö ECL todellakin erilaista tuotantoprosessia eri kohdemarkkinoita varten, vaikka standardit eroaisivatkin toisistaan. SG PAM:n mielestä ECL voisi vain lisätä tuotteeseen eri merkinnät ja myydä unionin markkinoilla Intian normien mukaisesti tuotettuja putkia, jotka ovat EU:n normien sallimien poikkeamien sisällä.

(195) SG PAM piti myös epäuskottavana ECL:n väitettä, että tämä ei seuraa järjestelmällisesti tuotteidensa sisältämän metallin painoa vaan arvioi sen. Metalli on putkien tärkein kustannustekijä ja myös keskeinen pallografiittirautaputkien tuottajien suorituskyvyn ja hinnoittelun määräävä tekijä. Kun otetaan huomioon, että ECL toimii unionin markkinoilla, SG PAM piti vieläkin yllättävämpänä sitä, ettei ECL pysty valvomaan tarkasti metallin painoa, sillä unionin markkinoilla resurssi- ja energiatehokkuusnäkökohtiin kiinnitetään erityistä huomiota toimijoiden pyrkiessä minimoimaan ympäristöjalanjäljen julkisrahoitteisissa hankkeissa Euroopan vihreän kehityksen ohjelman mukaisesti. SG PAM:n mielestä todentamattomien vakioarvojen käyttö ECL:n taloudellisessa kirjanpidossa vahvistaa entisestään epäilyksiä ECL:n kyselylomakkeessa annetun tietoaineiston luotettavuudesta.

(196) SG PAM totesi lisäksi, että näiden havaintojen valossa komission olisi tarkistettava myös ECL:n aiemmin antamat vastaukset, sillä komissio käytti aiemmissa tutkimuksissa samaa menetelmää kuin tässä tutkimuksessa ja ECL on voinut vääristellä tietoja myös niiden yhteydessä.

(197) Komissio ei ollut samaa mieltä siitä, että tässä tutkimuksessa tehdyt havainnot antaisivat aihetta tarkistaa ECL:n tai muiden osapuolten aiemmin antamat tiedot ja että ne voitaisiin takautuvasti ulottaa koskemaan muita tutkimusajanjaksoja. Komission tässä tutkimuksessa tekemät päätelmät perustuvat tässä toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelussa toimitettuihin tietoihin ja liittyvät tarkastelua koskevaan tutkimusajanjaksoon. Näin ollen se hylkäsi tämän väitteen.

(198) SG PAM pyysi komissiota päätelmien ilmoittamisen jälkeen kirjaamaan ECL:n tuonnin, jotta tullit voitaisiin kantaa taannehtivasti, koska se piti todennäköisenä, että ECL kasvattaisi toimituksiaan merkittävälle tasolle. SG PAM:n mielestä tuonnin kirjaaminen vastaisi komission viimeaikaista käytäntöä.

(199) Komissio tutki tätä pyyntöä. Se kuitenkin katsoi, että mikään asiakirja-aineistossa ei viitannut siihen, että tuonti kasvaisi merkittävästi ja että tässä tapauksessa olisi merkittävä riski tuonnin äkilliselle kasvulle. Sen vuoksi komissio hylkäsi tämän pyynnön.

3.5.4 *Jakelijoiden huomautukset*

(200) Komissio sai huomautuksia myös yrityksiltä Valdro, Fusion Pipeline Products Limited, jäljempänä 'Fusion Pipelines Products', CO.ME.CAR SRL, Deschacht, Idrovit SRL, Vodoskok d.d. ja WAPPtech Ltd., jotka ovat ECL:n valmistamien pallografiittirautaputkien unionin markkinoilla toimivia jakelijoita.

(201) Kaikki nämä yritykset painottivat, että ECL:ää tarvitaan unionin markkinoilla ja että ne ovat taloudellisesti riippuvaisia sen liiketoiminnasta.

(202) Valdro katsoi, että jos ECL ei toimisi markkinoilla, niiltä puuttuisi kilpailu, ja että ECL ei noudata markkinoita vääristäviä käytäntöjä. Valdro myös mainitsi, että sen pääasiallisena liiketoimintana on pallografiittirautaputkien myynti, joka muodostaa valtaosan yrityksen tuloista, ja että tämän liiketoiminnan lopettaminen johtaisi työpaikkojen menetyksiin.

(203) Myös Fusion Pipeline Products mainitsi, että merkittävä osa sen liiketoiminnasta on riippuvaista ECL:stä ja että komission olisi tehtävä sellainen päätös, jolla säilytetään kilpailu unionin markkinoilla ja vältetään monopolien syntyminen.

(204) Deschacht väitti muun muassa, että SG PAM asettaa yksinostovaatimuksia ja kieltäytyy myymästä sille. Yritys korosti kilpailukykyisen vaihtoehtoisen hankintalähteen tärkeyttä Belgian markkinoilla. Deschachtin mukaan SG PAM:lla ei ole kilpailijoita ja se on nostanut hintoja niin paljon, että jakelijat eivät pysty myymään tuotetta ja urakoitsijat ja vesiyhtiöt ovat pakkotilanteessa, jossa ne joutuvat maksamaan kohtuuttoman korkeita hintoja, mikä vaikeuttaa hankkeita ja vahingoittaa belgialaisia ja eurooppalaisia kuluttajia sekä markkinoilla toimivia talouden toimijoita. Sen vuoksi ECL:ään sovellettavien tullien nykyistä tasoa ei Deschachtin mielestä pitäisi korottaa.

(205) IBECO AB mainitsi, että sen mielestä ECL:n on tärkeää pysyä unionin markkinoilla. Se mainitsi, että Skandinaviassa Saint Gobain hallitsee markkinoita aina tuotannosta tukkumyyntiin jakelijansa kautta.

(206) Komissio sai huomautuksia myös ANCO Sardegnalta, joka on Italian rakennusalan yritysten kansallisen järjestön alueellinen yhdistys. Yhdistyksen mukaan EU:n pallografiittirautaputkien markkinoilla syntyisi vakava kilpailuongelma, jos kyseinen intialainen tuottaja ei tämän tarkastelun seurauksena pystyisi myymään tuotettaan EU:ssa, ja tällä olisi haitallisia vaikutuksia moniin yrityksiin.

(207) Jakelijoiden esittämiä huomautuksia ei ollut perusteltu, mutta komissio otti ne kuitenkin huomioon.

3.5.5 *Päätelmät*

(208) Komissio tarkasteli yksityiskohtaisesti kaikkia osapuolten esittämiä väitteitä ja asiakirja-aineiston sisältämää näyttöä. Se piti kiinni näkemyksestään, että ECL toimitti polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja harhaanjohtavia tai virheellisiä tietoja aliarvioidakseen polkumyyntimarginaalinsa laskemiseen käytettävän metallin nettopainon ja pienentääkseen siten polkumyyntimarginaaliaan. Sen vuoksi tietoja ei voitu käyttää yrityksen uuden polkumyyntimarginaalin laskennan perustana. Kuten 3 jaksossa selitetään, myöskään ECL:n ehdottamia vaihtoehtoisia tietoja ei voitu käyttää.

(209) Edellä esitetyn vuoksi komissiolla ei ollut muuta mahdollisuutta kuin jättää ECL:n toimittamat tiedot kokonaisuudessaan huomiotta ja tehdä lopulliset päätelmänsä ECL:n harjoittamasta polkumyynnistä käytettävissä olevien tietojen perusteella.

3.6 **Käytettävissä olevat tiedot**

(210) Koska aineistossa ei ollut saatavilla tarvittavia tietoja polkumyyntimarginaalin laskemiseksi, komissio määritti soveltuvimmat tarkasteltavana olevassa tapauksessa saatavilla olevat tiedot. Komissio katsoi tältä osin, että tässä tapauksessa voisi olla asianmukaista käyttää korkeinta alkuperäisessä tutkimuksessa vahvistettua polkumyyntimarginaalia (19 %), koska se laskettiin alkuperäisellä tutkimusajanjaksolla sellaisen yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan tietojen perusteella, joka vei unioniin merkittäviä määriä samankaltaisia tuotelajeja kuin ECL.

(211) ECL väitti päätelmien ilmoittamisen jälkeen, että 19 prosentin polkumyyntimarginaalin soveltaminen olisi rankaisevaa ja vastoin polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 18 artiklan 5 kohtaa. Sen mielestä käytettävissä olevien tietojen olisi oltava soveltuvimpia tai asianmukaisimpia käsillä olevassa tapauksessa saatavilla olevia tietoja, mikä edellyttää vertailevaa arviointia, ja että korvaavien tietojen ja aineistoon sisältyvien tietojen välillä on oltava looginen yhteys.

(212) Tämän perusteella ECL väitti, että toiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle lähes kahdeksan vuotta sitten laskettu 19 prosentin polkumyyntimarginaali ei missään nimessä ole tässä yhteydessä soveltuvin tai asianmukaisin tieto eikä tällä polkumyyntimarginaalilla ole loogista yhteyttä ECL:n tilanteeseen. Se huomautti, että alkuperäisessä tutkimuksessa Jindal Sawille laskettu polkumyyntimarginaali oli 19 prosenttia mutta ECL:n marginaali oli vain 4,1 prosenttia.

(213) Lisäksi ECL väitti, että toimitetut ja komission todentamat tiedot osoittivat, että tässä tapauksessa myyntihinnat unionissa olivat ECL:n tuotantokustannuksiin/kotimarkkinamyyntiin verrattuna huomattavasti korkeammat. ECL väitti seuraavansa hintojaan ja kustannuksiaan varmistaakseen, ettei se harjoittaisi polkumyyntiä. Sen vuoksi polkumyyntimarginaalilaskelman tulos ei voisi koskaan olla 19:ää prosenttia, jos laskelma tehtäisiin ECL:n omien tietojen perusteella ja käyttäen mitä tahansa vaihtoehtoa, joita ECL ehdotti määrien määrittämiseksi.

(214) Tämän perusteella ECL totesi, että Jindal Sawin 19 prosentin polkumyyntimarginaalin käyttö olisi selkeästi epäasianmukaista ja rankaisevaa. Lisäksi ECL väitti, että jos komissio ei hyväksy peruuttamista koskevaa pyyntöä tai käytettävissä olevia tietoja koskevia väitteitä, se voisi käyttää vuonna 2020 päätökseen saadussa toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelussa tehtyjä päätelmiä, sillä kyseinen tutkimus on tuoreempi kuin alkuperäisessä tutkimuksessa käytetyt tiedot. Kyseisessä tutkimuksessa komissio laski polkumyyntimarginaaliksi 12 prosenttia.

(215) Komissio arvioi uudelleen ehdotustaan käyttää käytettävissä olevina tietoina alkuperäisessä tutkimuksessa määritettyä jäännöspolkumyyntimarginaalia. Se katsoi, että ECL:n pyyntö perustaa päätelmät tuoreempiin käytettävissä oleviin tietoihin oli perusteltu – alkuperäisenä tutkimusajanjaksona oli 1 päivän lokakuuta 2013 ja 30 päivän syyskuuta 2014 välinen ajanjakso, joten tiedot olivat yli kahdeksan vuotta vanhoja.

(216) Lisäksi komissio totesi, että toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelussa vahvistettu marginaali oli vain suuntaa antava ja että sitä käytettiin pääasiassa sen määrittämiseksi, jatkoivatko vientiä harjoittavat tuottajat polkumyyntihinnoilla tapahtuvaa vientiä tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla, koska vientiä harjoittavat tuottajat eivät toimineet lainkaan yhteistyössä. Lisäksi valtaosa yhteistyöstä kieltäytyneistä vientiä harjoittavista tuottajista myi tuotetta etuyhteydessä olevien unionissa toimivien tuojien kautta, eivätkä tilastolliset vientihinnat välttämättä vastanneet riippumattomilta asiakkailta veloitettuja hintoja.

(217) Edellä esitetyn perusteella komissio päätti käyttää käytettävissä olevina tietoina tilastoja, jotka vastaavat täsmälleen käsillä olevassa tutkimuksessa määritettyä tarkastelua koskevaa tutkimusajanjaksoa. Näin ollen komissio käytti 14 artiklan 6 kohdan mukaisessa tietokannassa ([26]) ilmoitettua vientihintaa, joka koski yksinomaan ECL:n myyntiä ja tämän tutkimuksen tarkastelua koskevaa tutkimusajanjaksoa. Komissio mukautti hintaa noudettuna-tasolle ja teki tarvittavat oikaisut sen huomioon ottamiseksi, että hinnat perustuivat pääasiassa keskenään etuyhteydessä olevien osapuolten väliseen kauppaan.

(218) Koska saatavilla ei ollut tuoreempia luotettavia tietoja, komissio määritti normaaliarvon unionin tuotannonalan toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelupyynnössä toimittamien tietojen perusteella. Normaaliarvo määritettiin niiden hintojen perusteella, joita tarkasteltavana olevasta tuotteesta oli tarjottu, sovittu ja maksettu useissa eri valtioissa ja kunnissa, eri määrien, halkaisijoiden ja tuotelajien mukaan eriteltyinä. Koska normaaliarvo perustui vuoden 2020 tietoihin, komissio oikaisi normaaliarvoa, jonka tuotannonala oli määrittänyt toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelussa, kyseisen tarkastelun ja käsillä olevan osittaisen välivaiheen tarkastelun tutkimusajanjakson välisenä aikana tapahtuneen inflaatiokehityksen huomioon ottamiseksi.

(219) Komissio vertasi tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson tilastotietojen perusteella määritettyä vientihintaa, jota oli oikaistu edellä kuvatulla tavalla, unionin tuotannonalan toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelussa märittämään normaaliarvoon, jota oli oikaistu inflaation huomioon ottamiseksi.

(220) Tämän perusteella komissio vahvisti polkumyyntimarginaaliksi 12,89 prosenttia.

(221) Käytettävissä olevien tietojen käyttöä koskevien toisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen (ks. 3.6 jakso) ECL esitti huomautuksia menetelmästä, jota komissio käytti normaaliarvon oikaisemiseksi inflaation huomioon ottamiseksi. Se väitti, että komission pitäisi laskea inflaatio kuluttajahintaindeksin eikä inflaation prosentuaalisen nousun perusteella, kuten komissio oli ehdottanut.

([26]) Polkumyyntiä koskeva perusasetus.

(222) Komissio tarkasteli laskelmaa uudelleen. Se oli samaa mieltä siitä, että olisi asianmukaisempaa käyttää kuluttajahintaindeksiä. Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelussa vuoden 2020 normaaliarvo perustui kuitenkin joulukuun 2019 ja maaliskuun 2020 välisiin hintoihin, ei koko vuoden 2020 hintoihin, joita ECL oli käyttänyt laskelmissaan. Tämän perusteella ECL:n uusi polkumyyntimarginaali oli 13,14 prosenttia.

(223) Intian viranomaiset väittivät, että määräaika huomautusten esittämiselle käytettävissä olevien tietojen uudesta perustasta oli liian lyhyt. Ne myös totesivat, että niiden ensimmäisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämiä huomautuksia ei käsitelty. Lisäksi Intian viranomaiset väittivät, että inflaation huomioon ottamiseksi tehdylle oikaisulle ei ollut oikeudellisia perusteita ja että se johti harhaanjohtavaan tulokseen.

(224) Komissio katsoi, että määräaika (kaksi päivää) huomautusten esittämiselle käytettävissä olevien tietojen uudesta perustasta oli riittävä, koska huomautusten esittäminen rajoittui vain käytettävissä olevien tietojen käyttöön (ks. 3.6 jakso). Näin ollen komissio hylkäsi väitteen.

(225) Komissio myös selvensi, että se käsitteli kaikki osapuolten esittämät huomautukset, myös Intian viranomaisten huomautukset. Koska komissio ilmoitti vain muutetuista päätelmistä, uudet ilmoitetut päätelmät eivät kuitenkaan sisältäneet arviointia, joka koski jo käsiteltyjä huomautuksia tai muita kuin lopulta käytettyihin käytettävissä oleviin tietoihin liittyviä huomautuksia.

(226) Inflaatiota koskevan väitteen osalta komissio totesi, etteivät Intian viranomaiset perustelleet, miksi inflaation huomioon ottamiseksi tehdylle oikaisulle ei ollut oikeudellisia perusteita tai miksi se johti harhaanjohtavaan tulokseen. Päinvastoin – oikaisemalla normaaliarvoa, joka oli vahvistettu alun perin vuodelle 2020, inflaation huomioon ottamiseksi voitiin tehdä loogiset ja siten paikkansapitävät päätelmät tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson osalta. Sen vuoksi komissio piti väitettä perusteettomana.

(227) Käytettävissä olevien tietojen uutta perustaa koskevien toisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen SG PAM ilmaisi vastustavansa tietoja, jotka komissio oli valinnut käytettävissä oleviksi tiedoiksi. Sen mielestä komissio teki erittäin ja kohtuuttoman rajoittavan arvioinnin siitä, mitä tietoja voidaan käyttää käytettävissä olevina tietoina, ja että tämä ylittää voimassa olevat vaatimukset ja johtaa syrjintään viejien välillä. SG PAM viittasi erityisesti polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 18 artiklan 1 ja 6 kohdassa käytettyyn sanamuotoon, jonka mukaan käytettävissä olevat tiedot voivat olla yhteistyöstä kieltäytyneelle tai harhaanjohtavia tietoja toimittaneelle osapuolelle vähemmän suotuisa kuin ne olisivat olleet, jos osapuoli olisi toiminut yhteistyössä. SG PAM:n mielestä tämä ”vähemmän suotuisa lopputulos” on suora ja normaali seuraus osapuolen omasta päätöksestä kieltäytyä yhteistyöstä eikä siinä olisi kyse aikomuksesta rangaista osapuolta, vaikka se olisikin selvästi perusteltua, jos osapuoli vääristelee tietoja tarkoituksellisesti. SG PAM katsoi myös, ettei polkumyynnin vastaisessa perusasetuksessa aseteta vaatimuksia sille, kuinka epäsuotuisa lopputulos voi olla tai mitä käytettävissä olevien tietojen olisi oltava. Sen vuoksi se katsoi, että komissiolla on harkintavaltaa käytettävissä olevien tietojen valinnassa eikä valittujen tietojen pitäisi johtaa suotuisampaan lopputulokseen yhteistyöstä kieltäytyneelle osapuolelle. Muutoin vaarana on, että unionin asettamien kaupan suojatoimenpiteiden vaikutukset jäävät heikoiksi. Sen vuoksi SG PAM katsoi, ettei komission pitäisi kohdella ECL:ää muita yhteistyöstä kieltäytyneitä yrityksiä suotuisammin ja että alkuperäisessä tutkimuksessa määritetyn jäännösmarginaalin käyttö on perusteltua. Lisäksi vaikka muille yhteistyössä toimineille ja yhteistyöstä kieltäytyneille viejille vahvistettu polkumyyntimarginaali perustuukin tietoihin, jotka ovat nyt kahdeksan vuotta vanhoja, komissio voisi silti käyttää kyseistä polkumyyntimarginaalia, koska sitä käytetään myös yhteistyöstä kieltäytyneiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta.

(228) Komissio tarkasteli SG PAM:n huomautuksia käytettävissä olevien tietojen käytöstä. Kuten edellä johdanto-osan 215 kappaleessa selitetään, alkuperäinen tutkimusajanjakso ajoittui 1 päivän lokakuuta 2013 ja 30 päivän syyskuuta 2014 välille. Sen vuoksi komissio katsoi asianmukaiseksi perustaa päätelmänsä tuoreempiin kuin kahdeksan vuotta vanhoihin käytettävissä oleviin tietoihin. Lisäksi komissio totesi, että huomautuksen lähtökohta on kahdesta syystä virheellinen. Ensinnäkin polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 18 artiklan 6 kohdan tarkoituksena ei ole rangaista yhteistyöstä kieltäytymisestä vaan tuoda esille, että yhteistyöstä kieltäytyminen *voi* johtaa epäsuotuisampaan lopputulokseen kuin täydessä yhteistyössä toimiminen. Toiseksi ei voida määrittää, johtaako valittujen käytettävissä olevien tietojen käyttäminen lopulta ECL:n kannalta suotuisampaan tulokseen, jos se olisi toiminut täydessä yhteistyössä. ECL ei toiminut täysin yhteistyössä tutkimuksessa, joten tämän toteamiseksi ei ole olemassa vertailupohjaa. Tämän vuoksi väite hylättiin.

(229) SG PAM väitti myös, että alkuperäisessä tutkimuksessa normaaliarvo perustui ainoastaan kannattavaan myyntiin tai laskennalliseen normaaliarvoon. Tällaisissa tapauksissa vertailussa käytettävä normaaliarvo tai laskennallinen normaaliarvo on yleensä kotimarkkinoiden myyntihintoja korkeampi. Päivitetyssä polkumyyntilaskelmassaan komissio kuitenkin käytti markkinoilla ilmoitettuja hintoja, eikä mikään takaa, että nämä hinnat olisivat kannattavia. Koska ECL:ltä ei saatu luotettavia tietoja kustannuksista, komission on oletettava, että myös Intian

kotimarkkinoilla on kannattamatonta myyntiä. Näin ollen sen sijaan, että komissio käyttäisi pyynnössä esitettyyn intialaisten tuottajien keskimääräiseen myyntihintaan perustuvaa normaaliarvoa, sen pitäisi ottaa huomioon ainoastaan ilmoitetut korkeammat myyntihinnat, koska ne ovat vähemmän todennäköisesti kannattamattomia ja siten soveltumattomia polkumyyntilaskelmaa varten.

(230) Komissio muistutti, että unionin tuotannonala itse määritti normaaliarvon toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelupyynnössä. Tuotannonalan mukaan normaaliarvo perustui lukuisiin hintatarjouksiin, ja siten se edusti tutkimusajanjakson aikaisten hintojen keskiarvoa. Korkeimpien hintojen käyttäminen olettaen, että (suhteellisesti) alhaisemmat hinnat olisivat todennäköisesti kannattamattomia, olisi puhtaasti spekulointia. Lisäksi hintakirjo katsottiin sellaiseksi, että sen perusteella voidaan asianmukaisesti määrittää normaaliarvo toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tutkimusajanjakson osalta, eikä komissiolla myöskään ollut mitään perusteita valita vain osaa hinnoista. Näin ollen se katsoi väitteen perusteettomaksi.

(231) SG PAM väitti myös, ettei polkumyyntimarginaalista pitäisi vähentää alkuperäisessä tutkimuksessa määritettyä vientitukimarginaalia, koska komissio itse vahvisti toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelussa, että vientituet Intiassa ovat pienentyneet. SG PAM totesi, että vähennys olisi perusteltu, jos komissio aikoisi käyttää alkuperäisessä tutkimuksessa vahvistettua jäännöstullia, mutta se ei ole perusteltu komission uudessa lähestymistavassa, koska päätelmät koskevat ajanjaksoa, jolloin ECL sai vähemmän tukea. SG PAM viittasi palautusta koskeviin tutkimuksiin, joissa ECL oli osapuolena ja joissa komissio päätti palauttaa osapuolille alkuperäisessä tutkimuksessa vahvistetun tasoitusmarginaalin ja tutkimusajanjaksojen aikaisen tukitason erotuksen, mikä osoittaa, että ECL sai vähemmän tukea kuin alkuperäisessä tutkimuksessa vahvistettiin. Näin ollen SG PAM katsoi, että koska luotettavia tietoja vientitukien tasosta ei ole saatavilla, komission ei pitäisi vähentää polkumyyntimarginaalista minkäänlaista vientitukimarginaalia, tai sen olisi vähintäänkin varmistettava, että vähennettävä marginaali ei ole suurempi kuin tosiasiallisesti saadut vientituet.

(232) Komissio ei ollut samaa mieltä väitteestä. Koska käsillä oleva tarkastelu rajoittuu polkumyynnin tason uudelleenarviointiin, komissiolla ei ole perusteita määrittää uutta vientitukien tasoa tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson osalta. Lisäksi vaikka toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelussa ja palautusta koskevissa tutkimuksissa todettiin vientitukien tason laskeneen, ECL:ään sovellettiin edelleen 9 prosentin tasoitustullia. Jos komissio ei siis vähentäisi vientitukia polkumyyntimarginaalista lainkaan tai vähennys olisi asiaankuuluvaa pienempi, yritykselle ei myöskään pitäisi vahvistaa (vastaavan suuruista) tasoitusmarginaalia (9:ää % tasoitustullista). Tällöin vaikutus ECL:n yhteenlaskettuun marginaaliin olisi nolla. Tämä menetelmä, jossa vientituet vähennetään, on myös linjassa komission tekemässä palautusta koskevassa tutkimuksessa käyttämän menetelmän kanssa. Näin ollen komissio hylkäsi väitteen.

4. POLKUMYYNTITOIMENPITEET

(233) Kuten 3 jaksossa todetaan, komissio määritti ECL:n uudeksi polkumyyntimarginaaliksi 13,1 prosenttia. Kuten johdanto-osan 4 kappaleessa selitetään, komissio otti erillisen tukien vastaisen tutkimuksen jälkeen ECL:n osalta käyttöön 9 prosentin suuruisen tasoitustullin, josta 6,04 prosenttia perustui viennistä riippuvaisiin tukiin. Alkuperäisessä tutkimuksessa käytetyn lähestymistavan mukaisesti komissio alensi polkumyyntimarginaalia niiden tukien verran, joiden todettiin erillisessä tukien vastaisessa tutkimuksessa liittyvän viennistä riippuvaisiin järjestelmiin. Edellä esitetyn perusteella kyseiset tullit otetaan käyttöön seuraavassa esitetyn suuruisina:

Yrityksen nimi	Vientituet	Polkumyyntimarginaali	Tasoitustulli	Polkumyyntitulli	Tullit yhteensä
Electrosteel Castings Ltd.	6,04 %	13,1 %	9,0 %	7 %	16 %

(234) Kaikille asianomaisille osapuolille ilmoitettiin niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella aiotaan suositella, että nykyiset toimenpiteet pidetään voimassa. Lisäksi asetettiin määräaika, jonka kuluessa osapuolilla oli mahdollisuus esittää huomautuksia ilmoitettujen tietojen johdosta.

(235) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat asetuksen (EU) 2016/1036 15 artiklan 1 kohdalla perustetun komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2022/926 1 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Vapaasti unionin rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettavat lopulliset polkumyyntitullit ovat seuraavien yritysten tuottaman 1 kohdassa kuvatun tuotteen osalta seuraavat:

Yritys	Lopullinen polkumyyntitulli (%)	Taric-lisäkoodi
Jindal Saw Ltd	3,0	C054
Electrosteel Castings Ltd	7	C055
Kaikki muut yritykset	14,1	C999”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä marraskuuta 2023.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Ursula VON DER LEYEN